Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scânteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1475 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 21 ianuarie 1954

Numele lui Lenin a devenit steagul oamenilor muncii din lumea întreagă în lupta pentru cauza păcii, democrației și socialismului, pentru viitorul luminos al popoarelor.

Leninismul ne este far călăuzitor

Se împlinesc astăzi trei decenii din ziua când la Gorchi, lângă Moscova, a încetat să bată inima care bătuse atât de mult pentru oameni — inima lui Vladimir Ilici Lenin. Au trecut ani și ani de atunci, dar pulberea uitării n'a găsit loc să se aștearnă. Mai vii ca oricând, numele și faptele marelui Lenin, îndemnurile și învățăturile sale, chemările și lupta sa, străjuesc în conștiința și lupta a sute de milioane de oameni. Intreaga desfășurare a secolului al XX lea poartă pecetea celui care, făurit de popor și urmat de popor, a știut să pătrundă cu profunzime cerințele vremii sale și ale maselor și a reușit să scruteze cu genialitate zările viitorului — marele, nemuritorul Lenin.

Numele lui Lenin este indisolubil legat de întreaga istorie a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, de crearea și oțelirea partidului, de luptele purtate și biruințele cucerite. Geniu al Revoluției și organizator al ei, Lenin a pus piatra de temelie a primului stat din lume al muncitorilor și țăranilor — măreața Uniune Sovietică și a făurit măreţul plan al construirii socialismului și comunismului. Conducător al mișcării muncitorești internaționale, el a lovit fără cruțare haita pestriță a oportuniștilor vânduți burgheziei, a spulberat pseudo-teoriile renegaților marxismului și a creat puternica Internațională a III-a Comunistă. Lenin a luminat cu sclipirea geniului său nu numai drumul generației sale, ci și calea generației noastre și a generațiilor următoare. Titan al gândirii științifice, Lenin a continuat și a ridicat pe o treaptă mai înaltă învățătura lui Marx și Engels, îmbogățind tezaurul ei cu teze noi de uriașă valoare științifică și practică.

Intruchiparea materială a leninismului, expresia și rodul forței și vitalității sale, este astăzi Uniunea Sovietică, avântată în marș victorios spre comunism. In frunte cu marele Partid Comunist, călit în lupte sub conducerea genialului Lenin, a marelui Stalin, discipolul și continuatorul operei lui Lenin, și a tovarășilor lor de luptă, poporul sovietic desfășoară o operă constructivă de o amploare și măreție nemaiîntâlnită în istorie, făurind belșugul comunismului.

Ideile leninismului au triumfat astăzi pe a patra parte a globului, dela Pekin până la Berlin, în țările care alcătuesc astăzi puternicul lagăr al socialismului și democrației. Popoarele țărilor democrat-populare poartă cu recunoștință numele lui Lenin săpat în sufletul lor, ca pe cel al părintelui și dascălului iubit.

Poporul muncitor al Republicii noastre Populare datorește nemărginit de mult marelui Lenin. Călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă, partidul clasei muncitoare din țara noastră — care dela întemeierea sa s'a afiliat Internaționalei a III-a Comuniste creată de Lenin — a luptat pentru libertatea, fericirea și bunăstarea oamenilor muncii. In vremurile de neagră ilegalitate, ca și azi, în zilele luminoase ale construcției socialiste, partidul, însuflețit de ideile leninismului, a ridicat masele largi din țara noastră la crearea conștientă a istoriei. La baza luptei partidului pentru întărirea statului nostru democrat-popular, stă inspirata învățătură leninistă: **„Statul este puternic prin conștiința masselor. El este puternic atunci când massele știu totul, pot judeca totul și toate acțiunile lor sunt conștiente".**

Invățăturile lui V. I. Lenin arată cu claritate drumul construcției socialiste. La baza politicii partidului și guvernului nostru de dezvoltare a economiei naționale stă teza leninistă potrivit căreia veriga principală în construirea socialismului este industrializarea socialistă a țării, dezvoltarea industriei grele și în special a industriei constructoare de mașini. Lenin socotea electrificarea drept o pârghie deosebit de importantă pentru trecerea treptată a economiei țării, inclusiv a agriculturii, pe baza tehnicei noi a marii producții moderne. In țara noastră, aplicarea planului de electrificare de 10 ani a asigurat deacum obținerea unor succese serioase în dezvoltarea economiei naționale.

Genialul „plan cooperatist" conceput de Lenin este astăzi aplicat cu consecvență la condițiile istorice concrete ale țării noastre, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. In politica sa la sate, partidul se conduce după tripla lozincă leninistă: „Ne sprijinim pe țărănimea săracă, strângem alianța cu țărănimea mijlocașă și ducem o luptă neîntreruptă împotriva chiaburimii". Această lozincă stabilește într'un tot unitar, indivizibil, laturile complexe ale politicii ce trebue dusă față de țărănime. Niciuna din aceste laturi — a arătat Lenin — nu poate fi neglijată, căci aceasta ar duce la slăbirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, temelia regimului democrat popular, la subminarea însăși a operei de construire a socialismului.

Luptând pentru înfăptuirea ca leninistă a politicii sale leniniste, partidul nostru a combătut fără cruțare toate manifestările oportuniste. Partidul a descoperit și zdrobit devierea de dreapta dela linia partidului și a luptat cu succes pentru înlăturarea urmărilor ei nefaste.

Nemuritoarele idei leniniste indică drumul și mijloacele luptei pentru continua ridicare a nivelului de trai material și cultural al poporului. Experiența construirii socialismului în Uniunea Sovietică a confirmat cu tărie justețea și profunzimea tezelor leniniste cu privire la faptul că îmbunătățirea situației muncitorilor și țăranilor este o pârghie importantă care, folosită fiind, contribue în mod deosebit la accelerarea construcției socialiste. Principiul cointeresării materiale, a arătat Lenin, nu trebue cu niciun preț neglijat. Lenin a dat o mare atenție problemelor privitoare la schimbul între oraș și sat. El a elaborat principiile fundamentale ale politicii partidului în perioada trecerii dela capitalism la socialism. In scopul asigurării unei bune aprovizionări a orașelor cu produse agricole și a satelor cu mărfuri industriale. Ridicarea continuă a productivității muncii — explica neobosit Lenin — constitue un factor de cea mai mare însemnătate pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea bunei stări personale a oamenilor muncii.

Politica partidului și guvernului nostru, măsurile adoptate de plenara lărgită din august 1953 a C.C. al P.M.R., reflectă grija partidului pentru îmbunătățirea situației materiale a maselor populare. Investițiile pe anii 1953—1955 în industria ușoară și alimentară, au fost, aproximativ, dublate, față de volumul prevăzut inițial. Au fost simțitor mărite și investițiile în agricultură; au fost luate măsuri pentru sporirea salariilor în unele ramuri și stimularea calificării, pentru reducerea impozitelor, mărirea creditelor, etc. Un ajutor considerabil sporit și variat — în credite, semințe selecționate, mașini, etc. — primesc acum și gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori. Partidul și guvernul sprijină îndeaproape gospodăriile colective și întovărășirile agricole pentru a se consolida tot mai mult. Aplicarea măsurilor luate în ultima vreme de partid și guvern, va asigura în următorii 2-3 ani o serioasă îmbunătățire a aprovizionării populației cu produse alimentare și a industriei ușoare cu materii prime, va duce la intensificarea schimbului între sat și oraș și la ridicarea bunei stări generale a celor ce muncesc.

Poporul nostru vede în aceste măsuri o expresie înaltă a grijii și dragostei pentru toți oamenii muncii, care constitue însuși conținutul politicii leniniste a partidului nostru. Masele muncitoare din țara noastră înțeleg tot mai bine că tocmai ele au rolul hotărîtor în înfăptuirea acestei politici, că de ele, de munca lor, depinde în primul rând realizarea în practică a acestor măsuri; deaceea, ele sprijină pe de-a'ntregul politica partidului. Aceasta asigură unitatea indestructibilă între partid, guvern și popor, asigură consolidarea neconenită a acestei unități, chezășia mersului nostru cu succes spre socialism. In țara noastră, ideile marxism-leninismului au cuprins masele largi și au devenit o forță revoluționară de neînvins, care împinge puternic înainte dezvoltarea societății.

Tineretul patriei noastre nutrește un sentiment de adâncă dragoste față de Lenin. Noi vedem în părintele Comsomolului leninist pe propriul nostru dascăl înțelept, care ne-a arătat drumul tinereții și a deschis în fața noastră perspectivele minunate ale viitorului comunist. Pentru tinerii constructori ai țării noastre a devenit limpede însemnătatea poruncii leniniste de a ne cunoaște forțele cele mai bune învățăturii, pentruca apoi să le putem apoi dărui, sporite, muncii practice creatoare în folosul poporului. Viu rămâne pentru fiecare din noi îndemnul lui Lenin de a ne însuși principiile moralei comuniste, de a lupta în rândurile organizației comuniste a tineretului, sub călăuzirea înțeleaptă a partidului, pentru fericirea oamenilor muncii.

Comemorarea a 30 de ani dela moartea lui Lenin are loc în condițiile unei depline confirmări a genialelor sale previziuni cu privire la putrefacția și decăderea capitalismului intrat în stadiul său muribund — imperialismul. Desfășurarea evenimentelor arată că imperialismul, ajuns în prăpastia crizei sale generale, nu este în stare să se redreseze prin niciun mijloc — nici prin cursa înarmărilor, nici prin războaie — că el nu poate aduce o îmbunătățire a situației maselor, și că, prin aceasta, el își întărește singur condamnarea la pieire.

In acelaș timp, situația internațională confirmă justețea tezelor leniniste cu privire la posibilitatea coexistenței țărilor cu sisteme sociale deosebite, la posibilitatea dezvoltării relațiilor economice și comerciale între ele. Avântul uriaș al luptei maselor muncitoare din țările capitaliste și creșterea continuă a mișcării de eliberare din colonii, ilustrează deasemeni pătrunderea tot mai largă și forța crescândă a ideilor marxism-leninismului în toate părțile globului.

Sub steagul larg desfășurat al leninismului, se aliniază astăzi în marele front al luptei pentru pace, libertate și o viață mai bună, mase uriașe de oameni.

Mai valabile ca oricând sunt astăzi cuvintele clocotitoare ale poetului rostite cu 30 de ani în urmă, la moartea lui Lenin.

„Voi, curse,
netrebnice burse,
izbite de moarte,
urlați,
voi trufașe palate,
acum tremurați!
LENIN —
TRAIT-A,
LENIN —
TRAEȘTE,
LENIN —
IN VECI VA TRAI!"

Cu adevărat: Cauza leninismului, este de nebiruit!

Adunarea tineretului din Capitală pentru comemorarea lui V. I. Lenin

Pentru a cinsti memoria marelui conducător și învățător al omenirii muncitoare, Vladimir Ilici Lenin, numeroși tineri din Capitală muncitori, studenți și elevi s'au întrunit miercuri seara în sala „Filimon Sârbu" unde C.C. al U.T.M. și Comitetul Regional București al U.T.M. au organizat o adunare comemorativă.

Adunarea a fost deschisă de tov. Nicolae Matei, membru în Biroul C.C. al U.T.M. prim secretar al Comitetului Regional București al U.T.M.

A luat cuvântul tov. Vasile Mușat, prim secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, care a vorbit despre viața și opera genialului învățător și conducător al proletariatului internațional, Vladimir Ilici Lenin. Printre altele vorbitorul a arătat că la împlinirea a 30 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin, măreața lui învățătură — leninismul luminează lupta celor ce muncesc din lumea întreagă pentru libertate, pentru socialism. Pe un sfert din suprafața pământului — a treia parte a omenirii s'a eliberat pentru totdeauna de lanțurile sclaviei capitaliste și construește societatea socialistă și comunistă pe baza învățăturii lui Lenin. In toate țările capitaliste crește nestăvilit lupta proletariatului și a întregului popor muncitor — sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, călăuzite de ideile lui Lenin — pentru democrație, pentru pace.

Lenin a acordat o mare atenție tineretului și organizației sale comuniste. El este întemeietorul U.T.C.L., glorioasa organizație comunistă a tineretului sovietic, modelul organizațiilor comuniste ale tineretului din toate țările. Lenin avea o nemărginită încredere în tineret și în capacitățile lui. El arăta că tineretul cu entuziasmul și energia sa creatoare constitue o mare forță pe care partidul trebue s'o folosească în lupta pentru victoria comunismului.

Lenin arăta că pentru a folosi întreaga capacitate creatoare și entuziasmul tineretului, el trebue să aibă o organizație comunistă a sa, independentă din punct de vedere organizatoric, dar condusă de partid din punct de vedere politic. Numai așa se pot obișnui tinerii comuniști cu responsabilitatea îndeplinirii sarcinilor lor.

Legea construcției organizației comuniste a tineretului este conducerea sa de către partid. Numai conducerea de către partid asigură organizației comuniste a tineretului o orientare justă în activitate, numai ea o ferește de influența ideologiei burgheze.

Apoi vorbitorul a spus: Comsomolul leninist este modelul după care a fost creiată organizația comunistă a tineretului nostru.

U.T.M. are la baza întregii sale activități învățătura marxist-leninistă și indicațiile lui Lenin despre tineret. U.T.M. consideră ca lege a existenței sale conducerea de către partid pe care o prețuiește ca pe cel mai de preț lucru. Insușindu-și indicațiile date de Lenin, utemiștii consideră că sarcina lor principală este de a învăța.

In încheiere, tov. V. Mușat a spus: „In momentul de față, pentru U.T.M. și membrii săi, pentru tineretul din R.P.R. a îndeplini învățăturile leniniste, înseamnă a lupta cu entuziasm și pricepere pentru îndeplinirea Hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953, pentru continua dezvoltare a producției bunurilor de larg consum, pentru creșterea producției agricole, pentru a asigura poporului un trai din ce în ce mai bun.

A îndeplini indicațiile leniniste, înseamnă a învăța cu îndârjire, a ne însuși marxism-leninismul și comorile științei și culturii înaintate.

U.T.M.-iștii, tinerii leniniști din țara noastră au datoria de a munci și lupta neîncetat — după pilda comsomoliștilor — pentru continua întărire și lărgire a prieteniei și solidarității tineretului lumii, împotriva ațâțătorilor la un nou război, pentru pace între popoare.

Uniunea Tineretului Muncitor, organizația comunistă a tinerilor din R.P.R., îndeplinind cu cinste genialele indicații date de Vladimir Ilici Lenin tineretului, va fi un ajutor de nădejde al P.M.R. în lupta pentru victoria socialismului în țara noastră și apărarea păcii".

După cuvântarea tovarășului Vasile Mușat a urmat filmul sovietic „Omul cu arma".

Poporul nostru cinstește memoria marelui Lenin

Comemorarea a 30 de ani dela moartea lui V. I. Lenin la Academia R. P. R.

Miercuri 20 ianuarie a avut loc comemorarea a 30 de ani dela moartea genialului corifeu al științei V. I. Lenin, organizată de Academia R.P.R. în Aula Academiei din Calea Victoriei Nr. 125.

Academician Profesor Dr. C. I. Parhon, Președinte de onoare al Academiei R.P.R. a deschis ședința solemnă arătând în cuvântul lui însemnătatea leninismului în lupta popoarelor pentru pace și libertate, și a creației geniale științifice a lui V. I. Lenin. In continuare au fost prezentate comunicările „30 de ani dela moartea genialului corifeu al științei — V. I. Lenin" întocmită de Academicianul I. S. Gheorghiu; „Lenin omul pe care-l iubesc milioane de oameni" prezentată de Geo Bogza, membru corespondent al Academiei R.P.R.

La ședință au participat membrii Prezidiului Academiei R.P.R., membrii și membrii corespondenți ai Academiei R.P.R., colaboratori științifici ai Institutelor Academiei R.P.R. și departamentale, profesori dela Universitatea „C. I. Parhon", Institutul Politehnic, Institutul Medico-Farmaceutic, etc.

Comemorarea a 30 de ani dela moartea lui V. I. Lenin la Institutul de Istorie a Partidului de pe lângă C. C. al P. M. R.

Cu ocazia celei de a 30-a comemorări a morții lui V. I. Lenin, Institutul de Istorie a Partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. a organizat ieri după amiază, în sala de conferințe a Muzeului „Lupta revoluționară a poporului" (str. Biserica Amzei Nr. 5—7) o ședință comemorativă. Ședința a fost deschisă de tov. P. Niculescu care a dezvoltat comunicarea:

„Viața și opera marelui teoretician al comunismului, V. I. Lenin". Au urmat comunicările: „V. I. Lenin despre evenimentele revoluționare desfașurate în România în anii 1917—1921" prezentată de tov. C. Cușnir-Mihailovici; „V. I. Lenin despre jefuirea industriei petrolifere din România de către trusturile imperialiste" prezentată de tov. A. Teodoreanu și Emilia Vacaru.

La ședință au participat colaboratori ai Institutului, cercetatori și activiști din diferite instituții.

★

In Capitală și în întreaga țară, în instituții și întreprinderi, au loc manifestări în care oamenii muncii comemorează 30 de ani dela moartea marelui Lenin.

La Casa Prieteniei Româno-Sovietice a avut loc o adunare comemorativă la care au participat scriitori, artiști, compozitori. A conferențiat prof. univ. Ion Vitner despre „V. I. Lenin și problemele literaturii". Conferința a fost urmată de un program literar în cadrul căruia acad. A. Toma, Eugen Jebeleanu, Veronica Porumbacu, Mihu Dragomir și Cicerone Theodorescu au citit lucrări originale și traduceri din lucrările poeților sovietici consacrate lui V. I. Lenin.

Catedrele de Economie Politică și Planificarea economiei naționale dela Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin" au ținut miercuri dimineața o ședință comună consacrată comemorării a 30 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin. Cu acest prilej conf. univ. A. Beraru și conf. univ. M. Nicolaescu au prezentat referatele: „Lenin despre economia perioadei de trecere". și „Lenin despre bazele științifice ale planificării economiei naționale". La ședință au participat profesorii celor două catedre, precum și studenți ai Institutului.

La școala medie „Nicolae Bălcescu" a avut loc adunarea comemorativă a cadrelor didactice din Capitală. Tov. N. Sipoș din partea Ministerului Invățământului a vorbit despre „Nemuritoarea învățătură a lui Lenin". Conf. univ. Iosif Cernea a vorbit apoi despre „Lenin, înflăcărat apărător al culturii".

In aula Bibliotecii Centrale Universitare a avut loc o adunare comemorativă la care au participat un mare număr de judecători, procurori, avocați, jurisconsulți și funcționari judecătorești din Capitală. Tov. Cornel Bajenaru șeful secției de agitație și propagandă a Comitetului Orășenesc P.M.R. București a ținut conferința „Lenin, făuritorul și organizatorul Partidului Comunist și Statului Sovietic".

In sala de festivități a întreprinderii „Electromagnetica", un mare număr de propagandiști, agitatori, cursanți din învățământul politic, stahanoviști și fruntași în producție au ascultat expunerea propagandistului Doru Teodoriu despre nemuritoarea învățătură a lui Lenin.

Adunări asemănătoare au avut loc la clubul muncitoresc „Grivița Roșie", fabrica de medicamente „Tableta", la întreprinderea Poligrafică nr. 2 și la numeroase alte întreprinderi.

★

La Orașul Stalin, în cadrul universității serale de marxism-leninism de pe lângă comitetul de partid al regiunii Stalin, directorul universității, Florea Dragne, a făcut o expunere despre contribuția marelui Lenin în dezvoltarea marxismului.

In raionul Mediaș, la peste 40 cămine culturale au avut loc adunări comemorative la care au participat numeroși oameni ai muncii. Astfel de adunări au avut loc în comunele Brăteiu, Bazna și altele.

La bibliotecile centrale din Orașul Stalin, Sibiu, Sighișoara, au fost organizate standuri cuprinzând lucrările lui Lenin și cărți despre viața și activitatea sa. La stațiile de radioficare, ca la cea din Hărman, raionul Stalin, sunt transmise conferințe despre Lenin.

(Agerpres)

In Editura pentru Literatură Politică a apărut volumul 1 din Opere Alese (în două volume) de V. I. Lenin

Volumul cuprinde o parte din cele mai importante lucrări ale marelui Lenin, cum sunt: Ce sunt „prietenii poporului" și cum luptă ei împotriva social-democraților?; Sarcinile social-democraților ruși; Ce-i de făcut?; Un pas înainte, doi pași înapoi; Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică; Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului și altele. Volumul are 868 de pagini.

Un oraș tânăr la marginea țării

Când mergi cu trenul dela Arad spre Oradea, întâlneşti în drum un orăşel — Salonta. Aşezat în plină câmpie fără a se bucura de binefacerile unui râu natural, acest orăşel cu ani în urmă vara nu se vedea de norii groşi de praf, iar toamna şi primăvara stătea astupat parcă de apă. Pe străzile principale, noroiul nu era deloc mai mic decât pe drumurile desfundate din periferie.

Aşezată într'un raion bogat în cultura cerealelor şi renumit în creşterea păsărilor şi a porcilor, această localitate a început să se dezvolte abia în anii regimului de democraţie populară.

Mi-aduc aminte... Era în anul 1943. Oraşul Salonta nu prezenta nimic atrăgător în afară de bogăţiile împrejurimilor lui care atrăgeau pe speculanţii din diferite părţi ale ţării. O cafenea în centrul oraşului, unde-şi potolea plictiseala burghezia, jucând poker şi alte jocuri de noroc. Mai încolo, fabrica „Fraţii Kemeny". Câteva sute de muncitori trudeau aici din greu ca să îngroaşe punga patronilor. Intr'altă parte a oraşului, restaurantul Kovaci, unde ţi se luau banii cu multă dibăcie, şi, apoi, încă vreo alte 16 cârciumi împrăştiate pe toate străzile oraşului.

Dar timpul nu bate pasul pe loc. După cum zorii zilei alungă pâclele nopţii, tot astfel poporul nostru muncitor a alungat pentru totdeauna vremurile întunecate ale stăpânirii burgheziei şi moşierimii. Ţara întreagă îşi schimbă chipul. Oraşul Salonta, ca şi alte oraşe şi comune, s'a transformat şi el. Unde odinioară era fabrica exploatatorilor Kemeny acum se înalţă combinatul alimentar „Prodaliment". Fabrica, intrată în mâinile harnice ale muncitorilor, s'a extins, şi şi-a mărit necontenit capacitatea de producţie. Mii de muncitori lucrează astăzi la combinat având la îndemână cele mai moderne instalaţii aduse din U.R.S.S. Au fost construite hale şi abatoare noi. Peste 800 capete de vită se pot tăia într'o zi în marile abatoare ale combinatului. Munca a devenit şi ea mai uşoară şi mai spornică. Diferite inovaţii locale au uşurat munca manuală, aducând în acelaş timp însemnate economii.

Toată această mare întreprindere este condusă de tovarăşul Joakai Ştefan. Inainte vreme el era muncitor, unul din cei care trudeau din greu pentru patroni. Acum el este director.

Acolo, unde era înainte restaurantul exploatatorului Kovaci este acum cooperativa „Energia". Cooperativa s'a înfiinţat doar cu 6 meseriaşi. Acum, la „Energia" sunt 180 meseriaşi cooperatori. Strungurile, mânuite de mâini harnice, funcţionează în permanenţă.

In secţiile cooperativei se lucrează diferite obiecte care înainte se aduceau din alte oraşe ale ţării. Astăzi, de aici dela „Energia" pleacă spre cele mai depărtate oraşe ale ţării, sobe de gătit, scule de cismărie, paturi pentru creşe, balamale pentru tâmplărie, bidoane, căldări şi altele.

In secţiile cooperativei muncesc mulţi tineri harnici. Aceasta o dovedesc realizările lor frumoase. Covaci Ladislau, de pildă în luna decembrie 1953, a depăşit norma cu 149 la sută, Marga Iosef cu 135 la sută, iar Sel Ştefan cu 125 la sută.

Pe drumul către băile Tinca îţi atrage atenţia o firmă: „Volga", — cooperativa meseriaşilor cismari. Şi această cooperativă a crescut an de an devenind o adevărată fabrică. Incălţămintea lucrată aici o întâlneşti în vitrinele magazinelor de stat din Oradea ca şi din alte oraşe ale ţării.

Pe strada Republicii, trecătorii se opresc de multe ori în faţa cooperativei „Mobila". Deseori pot fi văzute baloturi pe care stă scrisă destinaţia: „Bucureşti". Meseriaşii acestei cooperative se mândresc cu produsele lor. In atelierele cooperativei lucrează mulţi tineri. Cei mai buni dintre ei, aşa cum sunt apreciaţi chiar de către tovarăşii lor pentru munca rodnică depusă, sunt: Biro Ladislau, Veres Irma, Loris Gheorghe şi alţii.

Sunt multe lucruri interesante aici. Dar cea mai mare bogăţie a Salontei este cultura orezului.

Cu 6-7 ani în urmă, pe aici aproape că nici nu se cultiva orezul. Acum, cultura orezului a luat o desvoltare deosebită. Mii de hectare, care altădată erau neproductive, astăzi sunt amenajate în vaste orezării.

Multe lucruri s'au schimbat în viaţa locuitorilor din oraş. Străzile sunt reparate. Se lucrează la canalizarea parţială. Oraşul a fost radioficat.

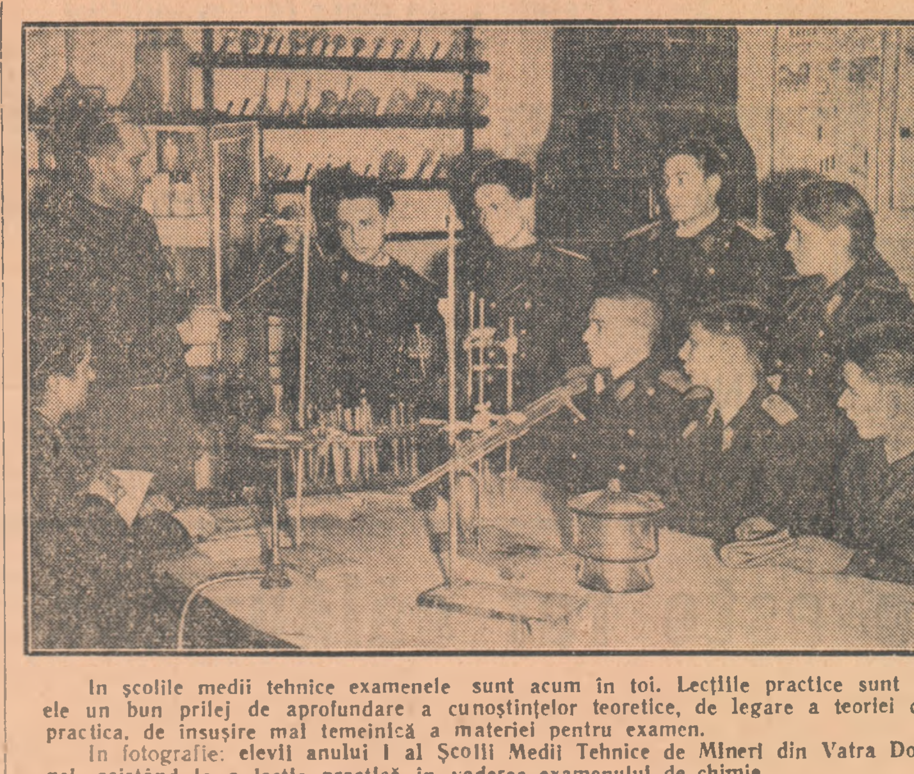
Pe lângă combinatul „Prodaliment" a luat fiinţă un staţionar de bolnavi, o cantină şi un club. La club se desfăşoară o activitate artistică bogată. Tinerii artişti amatori — muncitori la combinat, — printre care Silaghi Imre, Veres Iosif, Boros Florica, Mogoş Ştefan şi alţii pun mult suflet în pregătirea programelor artistice.

La căminul cultural „Eminescu- Petőfi" s'a prezentat cu mult succes opereta „Cenuşăreasa". S'au remarcat dintre interpreţi utemiştii Surd Clara, Boris Ladislau şi Suzan Gheorghe, care prin munca lor au contribuit la reuşita spectacolului.

Locuitorii din Salonta au îndrăgit deasemeni sportul. Tineri feciori de muncitori şi ţărani au îmbrăcat pentru prima oară mănuşile de box în sala de sport. Astăzi, Seres Iosif, Mogoş Ştefan, Terne Gheorghe practică cu regularitate boxul. Există, deasemeni, în Salonta, un teren de tenis şi baschet, un stadion, un ştrand, etc. In centrul oraşului s'a amenajat o grădină publică. In Salonta au apărut acum vitrine luminoase, un cinematograf, o mare librărie, diferite expoziţii şi altele.

Se schimbă necontenit înfăţişarea Salontei. Vor trece anii şi orăşelul acesta, odinioară uitat la un capăt de ţară, va deveni mereu mai bogat, mai înfloritor, precum tot mai înfloritoare devine întreaga noastră patrie.

Corespondent
M. A. GEREANU

In şcolile medii tehnice examenele sunt acum în toi. Lecţiile practice sunt şi ele un bun prilej de aprofundare a cunoştinţelor teoretice, de legare a teoriei cu practica, de însuşire mai temeinică a materiei pentru examen.

In fotografie: **elevii anului I al Şcolii Medii Tehnice de Mineri din Vatra Dornei, asistând la o lecţie practică în vederea examenului de chimie.**

Lipsuri în desfăşurarea reparaţiilor

In centrul preocupărilor conducerii S.M.T. Sibiu a stat şi continuă să stea desfăşurarea reparaţiilor de iarnă. Printre măsurile pe care le-a luat conducerea S.M.T. Sibiu în acest scop a fost aprovizionarea cu piesele de schimb necesare. Atenţia cuvenită s'a dat şi creării unor condiţii bune de muncă.

In atelierul de montaj s'au reparat podelele, s'au pus geamurile sparte, s'au confecţionat noi bancuri de lucru.

Pentru ca lucrările de reparaţii să se poată desfăşura în bune condiţiuni, s'a verificat instalaţia electrică şi cea de gaz metan.

Nu mai puţin s'a pus accentul pe crearea unor condiţiuni bune de trai pentru tractorişti în perioada reparaţiilor. Pe lângă amenajarea dormitoarelor tractoriştilor cu cele necesare, în urma măsurilor luate se va da în curând spre folosinţă baia, a cărei instalaţie este aproape terminată.

Pentru stimularea muncitorilor s'a introdus munca în acord la toate lucrările de reparaţii.

Reparaţia motoarelor electrice este în toi. Tovarăşul Hac Helmut ajutat de utemistul Gota Nicolae a depăşit planul său de reparaţii la motoare electrice. Serviciul tehnic, în colaborare cu conducerea staţiunii, a întocmit un plan de reparaţii după metoda Bugacev. Planul a fost defalcat pe posturi şi oameni, prevăzându-se reparaţiile ce trebuesc efectuate pe decade, zile şi oameni. Intr'o şedinţă în care s'a prelucrat planul, au luat parte toţi muncitorii şi s'a hotărît formarea a 15 posturi de reparaţii, numindu-se ca responsabili cei mai buni tractorişti.

In urma acestor pregătiri şi a organizării muncii, tractoriştii dela S.M.T. Sibiu au început la 23 decembrie reparaţiile tractoarelor şi ale celorlalte maşini agricole.

Folosind metoda Bugacev, tractoriştii şi muncitorii dela acest S.M.T. au reparat în numai două zile un motor, şase motoraşe de pornire şi şase radiatoare. Au fost sudate şi îndreptate capotajele la trei tractoare, s'au montat şi reparat transmisiile unui tractor.

La obţinerea acestor succese au contribuit din plin posturile de reparaţii conduse de utemiştii Gross Martin şi Ciorea Nicolae. La repararea radiatoarelor s'a evidenţiat postul nr. 11 condus de comunistul Moga Romulus. Printre cei care s'au evidenţiat în primele zile au fost şi utemiştii: Bindă Martin, Cadar Ludovic, Caslan Vasile şi alţii.

Pe lângă rezultatele obţinute în munca de reparaţii la S.M.T. Sibiu se mai manifestă şi unele lipsuri de a căror lichidare conducerea staţiunii şi comitetul organizaţiei de bază U.T.M. trebue să se ocupe de îndată.

In atelierele de reparaţii se mai manifestă din partea unor tractorişti, neatenţie în organizarea şi curăţirea locurilor de muncă.

In şedinţa de prelucrare a planului, atât tovarăşii din biroul tehnic, cât şi cei din comitetul organizaţiei de bază U.T.M., al cărui secretar este tovarăşul Köber Leopold nu au vorbit tractoriştilor despre organizarea şi curăţirea locurilor de muncă.

O piedică importantă în desfăşurarea reparaţiilor în acest S.M.T. o constitue indisciplina din partea unor tractorişti care lipsesc nemotivat dela lucru. Timp de o săptămână tractoriştii Horumbă Ion, Voinea Nicolae, Roth Ion şi Hoprich Mihai au lipsit nemotivat.

Unii tineri din brigada nr. 8 ca Adam Gheorghe, Huciu Nicolae şi şeful brigăzii, Cristineiu Ioan, nici nu au dat în primire inventarul când s'au întors în staţiune, lipsind totodată mai multe zile. Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. nu se ocupă de combaterea indisciplinei acestor tractorişti.

In planul de muncă al organizaţiei de bază U.T.M. nu se pomeneşte nimic în ceeace priveşte întărirea disciplinei: discutarea în adunări generale, la gazeta de perete etc. Obiectivele prevăzute în planul de muncă sunt generale şi nu oglindesc sarcinile ce revin organizaţiei U.T.M. în campania de reparaţii. Aceasta se datoreşte în mare măsură tovarăşului Köber Leopold care a întocmit singur planul fără să se consulte cu ceilalţi membri din comitet, iar planul de muncă n'a fost prelucrat într'o adunare generală.

Deasemeni, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. nu foloseşte mijloacele ce le are la îndemână pentru întărirea disciplinei. Deşi în staţiune există două gazete de perete, articolele care sunt expuse aici sunt vechi şi nu vorbesc nimic în legătură cu combaterea indisciplinei.

De lipsurile ce mai există în munca tineretului dela S.M.T. Sibiu şi în special de cazurile de indisciplină sunt vinovaţi membrii comitetului organizaţiei U.T.M. în frunte cu secretarul.

Aceasta nu scuteşte însă cu nimic de răspundere pe activiştii comitetului raional U.T.M. Sibiu. Tovarăşul Cristea Gheorghe, activist al comitetului raional U.T.M. care răspunde de această organizaţie, nici nu mai ţine minte când a fost ultima dată în staţiune. Această stare de lucruri se vede că nu-l interesează nici pe tovarăşul Hârşan Ion, prim secretar al comitetului raional U.T.M. Sibiu.

Biroul comitetului raional U.T.M. Sibiu trebue să ia în discuţie de îndată activitatea organizaţiei de bază U.T.M. dela S.M.T. Sibiu. Să ia măsuri ca activiştii care răspund de această organizaţie să se deplaseze mai des în mijlocul tractoriştilor şi să ajute organizaţia de bază U.T.M. în îndeplinirea sarcinilor ce-i revin în campania de reparaţii.

POPA GAVRIL
corespondentul „Scânteii tineretului"
pentru regiunea Stalin

Consfătuirea dela Consiliul Central al Sindicatelor

In vederea asigurării reparării la timp şi în bune condiţiuni a tractoarelor şi maşinilor agricole, la Consiliul Central al Sindicatelor a avut loc o consfătuire la care au participat directori şi preşedinţi de comitete sindicale de întreprindere, ingineri, tehnicieni şi stahanovişti din principalele uzine constructoare de maşini şi de piese de schimb şi din centrele mecanice S.M.T. şi G.A.S.

La consfătuire au luat parte tovarăşii Liuba Chişinevschi şi ing. Mihai Marin, secretari ai C.C.S., ing. Stoian Petrescu, locţiitor al ministrului Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini, ing. Gh. Cristali, locţiitor al ministrului Agriculturii şi Silviculturii.

Consfătuirea a analizat modul în care întreprinderile metalurgice şi centrele mecanice au sprijinit S.M.T.-urile şi gospodăriile agricole de stat în ce priveşte livrarea de piese de schimb şi repararea tractoarelor şi maşinilor agricole.

In raportul prezentat din partea Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, tov. C. Şerban, director general adjunct al Direcţiei Generale S.M.T., a arătat situaţia livrărilor de piese de schimb şi a reparaţiilor de tractoare, insistând asupra îndatoririi întreprinderilor şi centrelor mecanice de a executa lucrările la timp şi de bună calitate.

In scopul stimulării colectivelor de muncitori, tehnicienilor şi inginerilor din unităţile care repară tractoare pentru sectorul agricol, Plenara Consiliului Central al Sindicatelor din 13—14 ianuarie 1954, a hotărît instituirea unui Steag Roşu de Producţie al Consiliului Central al Sindicatelor şi al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Steagul se va decerna definitiv unităţii câştigătoare a întrecerii socialiste, în acţiunea de reparare a tractoarelor, necesare efectuării lucrărilor agricole din primăvara anului 1954.

Câştigătoare va fi acea unitate care obţine cele mai bune rezultate în:

— Realizarea planului de reparaţii înainte de termenul stabilit.
— Efectuarea reparaţiilor de bună calitate;
— Reducerea preţului de cost;
— Confecţionarea a cât mai multe piese necesare reparării tractoarelor ca: brezoane, piuliţe, şuruburi, bucşi, etc. cu mijloace proprii.

Deasemenea, Plenara Consiliului Central al Sindicatelor a hotărît instituirea unui Steag Roşu de Producţie al C.C.S. şi al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, care va fi decernat definitiv colectivului de muncitori, tehnicieni şi ingineri care a obţinut cele mai bune realizări în întrecerea socialistă pentru producerea de piese de schimb necesare reparaţiilor parcului de tractoare.

Câştigătoare va fi acea întreprindere care obţine cele mai bune rezultate în:

— Realizarea înainte de termen a planului de piese de schimb, în tonaj şi pe sortimente; Confecţionarea pieselor de schimb de bună calitate; Livrarea în termenele stabilite a comenzilor contractate; Reducerea preţului de cost faţă de cel planificat; Reducerea rebuturilor sub limitele admise; Realizarea de economii.

Decernarea Steagurilor Roşii de producţie atât pentru unităţile care repară tractoarele, cât şi pentru cele care livrează piesele de schimb, se va face la începutul lunii aprilie 1954.

Intreprinderea câştigătoare a Steagului Roşu de Producţie va fi premiată în baza sistemului de premiere aprobat de Consiliul de Miniştri pentru întreprinderile fruntaşe.

(Agerpres).

Cărţi tipărite de Editura Tineretului

V. I. Lenin — SARCINILE UNIUNILOR TINERETULUI.
A. I. Ulianova — COPILĂRIA LUI V. I. LENIN.
N. C. Crupscaia — COPILĂRIA ŞI ADOLESCENŢA LUI LENIN.
S. Mihalcov — LA MUZEUL V. I. LENIN
S. P. Liubimov — CUVÂNTAREA LUI V. I. LENIN LA AL III-LEA CONGRES AL COMSOMOLULUI: „SARCINILE UNIUNILOR TINERETULUI".

sub tipar

S. Scipaciov — CĂSUŢA DIN ŞUSENSCOE
A. Cononov — POMUL DE IARNĂ DELA SOCOLNICHI.

Mai mult sprijin elevilor şcolilor medii serale

Şcolile medii serale create în anii regimului de democraţie populară, au menirea de a ridica nivelul de cunoştinţe al muncitorilor şi funcţionarilor, de a le da posibilitatea ca pe lângă munca de zi cu zi din producţie să urmeze mai departe şcoala.

Zeci şi sute de tineri şi vârstnici au urmat cursurile şcolii medii serale din Iaşi iar acum sunt studenţi la diferite facultăţi. Ana Ghebac, de pildă a fost îngrijitoare la un spital din Iaşi apoi soră de caritate. Ea a urmat şcoala medie serală. In vara acestui an a dat examen de admitere la facultatea de medicină din Iaşi. Acum Ana Ghebac este studentă în anul I al acestei facultăţi. Gheorghe Dumitru a fost ucenic la ETACS, a urmat şcoala medie serală şi acum este student la Institutul Politehnic din Iaşi. La fel ca ei, cei 29 de absolvenţi din anul şcolar 1952—1953 ai şcolii medii serale din Iaşi au dat examen de admitere la institutele de învăţământ superior luând cu toţii examenul.

Elevii acestei şcoli — în majoritate tineri — sunt dornici de a-şi însuşi cât mai temeinic materiile predate. Drandar Nadejda a fost până nu de mult analfabetă. Ea era femeie de serviciu la Institutul Politehnic. Nadejda a urmat cursul de alfabetizare. In anul 1951—1952 a urmat cursurile clasei a V-a a şcolii medii serale. Nadejda are multă capacitate de muncă. In acelaş an ea a dat în particular şi clasele a VI-a şi a VII-a. Anul trecut a urmat cursurile clasei a VIII-a şi pentru succesele ei la învăţătură a fost distinsă cu diplomă de merit. In prezent ea este elevă în clasa IX-a a şcolii medii serale.

Dar cu toate realizările din munca şcolii medii serale, se fac simţite totuşi o serie de lipsuri grave, care trebuesc grabnic remediate. Una din aceste lipsuri este frecvenţa scăzută la cursuri. Au fost clase, ca de pildă a VII-a, unde frecvenţa în primul pătrar a fost de 75% iar la clasa IX-a de 82%. La începutul acestui an şcolar s'au înscris 305 elevi şi până la sfârşitul primului pătrar s'au retras peste 26 de elevi.

Situaţia slabă a frecvenţei se datoreşte în mare măsură conducerilor întreprinderilor unde lucrează elevii acestei şcoli, care nu înţeleg să creeze condiţii pentruca munca lor de învăţătură să se poată desfăşura cât mai bine. Multe tinere dela întreprinderea „Ţesătura" Iaşi au venit să urmeze cursurile şcolii medii serale. Printre ele este şi utemista Niculina Bajureanu. Ea a absolvit o şcoală profesională şi acum urmează liceul mai departe. Dar conducerea întreprinderii nu-i creează condiţii pentru acest lucru. Cu toate că Niculina Bajureanu abia a împlinit 17 ani ea lucrează şi în schimbul de noapte, nerespectându-se de către întreprindere prevederile codului muncii. Când tovarăşa Bajureanu a mers la tovarăşul M. Grimberg, şeful secţiei de cadre pentru a-i aproba să lucreze într'o singură tură, acesta i-a răspuns răspicat: „ori carte, ori fabrică".

Cu toate greutăţile întâmpinate tovarăşa Bajureanu a căutat să înveţe mai departe. Niculina este calificată în meseria de ţesătoare. Ea este o muncitoare bună, a lucrat la două războaie, apoi a trecut să lucreze la 4 războaie. Cu toate acestea ea a fost dată de rezervă la o altă muncitoare. Aceasta este o atitudine de desconsiderare a tinerelor muncitoare care au dragoste de învăţătură.

Asemenea mentalităţi învechite se mai manifestă şi la alte întreprinderi din Iaşi. Când Bertea Tudor a cerut directorului întreprinderii ETACS, tovarăşului Emanoil Cojocaru, să-i dea posibilitatea de a urma cursurile şcolii medii serale, a fost ameninţat. In prezent Bertea Tudor nu urmează cursurile deoarece a fost trimis pe teren pentru o lună de zile. Munca pentru care Bertea Tudor a fost trimis pe teren, era o muncă de interes obştesc, pe care putea s'o îndeplinească şi alt salariat al întreprinderii.

In alte întreprinderi se manifestă făţiş atitudini de desconsiderare a celor ce vor să înveţe. Tovarăşul Alexa — şef de secţie la întreprinderea „Victoria" — când i s'a solicitat să ajute pe elevii şcolii serale, a declarat că „n'are nevoie de oameni învăţaţi, ci are nevoie de oameni care să tragă la războaie".

Mai sunt şi alte exemple când conducerile unor întreprinderi nu asigură elevilor condiţii pentruca ei să poată lucra în producţie şi în acelaş timp să poată învăţa. Aşa este cazul la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie", la întreprinderea de Colectare a Metalelor şi altele.

Dreptul la învăţătură este un drept al tineretului nostru acordat prin Constituţie de către regimul de democraţie populară. De aceea întreprinderile şi instituţiile sunt obligate să înlesnească tinerilor să înveţe, ajutându-i să urmeze în împrejurări optime cursurile şcolilor medii serale.

De acest lucru nu s'au ocupat nici organizaţiile de bază U.T.M. din aceste întreprinderi şi instituţii. Unele comitete ale organizaţiilor U.T.M., ca cei dela „Ţesătura" Iaşi, nu cunosc nici măcar cine sunt tinerii care urmează cursurile serale. Nu mai poate fi deci vorba aici de ajutor dat elevilor de către organizaţiile U.T.M. pentruca ei să poată urma cu regularitate cursurile. Şi datorită faptului că unele conduceri ale întreprinderilor şi instituţiilor din Iaşi cât şi unele organizaţii de bază U.T.M. nu s'au îngrijit de tinerii care învaţă la şcoala medie serală, situaţia acestora la învăţătură pe primul pătrar este nesatisfăcătoare. Din numărul total de elevi, 50% sunt căzuţi la una sau la mai multe materii.

Această situaţie se datoreşte şi faptului că secţia de învăţământ a sfatului popular orăşănesc în frunte cu şeful ei, tovarăşul Cireş Stelian nu a privit cu toată seriozitatea problema acestei forme de învăţământ. Şeful secţiei de învăţământ tărăgănează rezolvarea propunerilor făcute din partea şcolii.

Această situaţie este cunoscută de către comitetele regional şi orăşenesc U.T.M. Iaşi. C.C. al U.T.M. luând în discuţie nu demult situaţia din şcolile medii serale din regiunea Iaşi, a atras atenţia comitetului regional U.T.M. Iaşi, asupra faptului că nu se preocupă de şcolile din raza sa de activitate. Cu toate acestea, comitetul regional U.T.M. dovedeşte încă nepăsare faţă de aceste şcoli. In planul de muncă al secţiei şcolii şi pionieri nu este prevăzută nicio sarcină în legătură cu şcolile medii serale. C.C. al U.T.M. a trasat sarcini precise comitetului regional U.T.M. Iaşi în problema şcolilor medii serale iar comitetul regional tărăgănează îndeplinirea lor.

Tovarăşa Pleşa Ana — secretara comitetului regional U.T.M. Iaşi — care răspunde în faţa biroului de această problemă nu a îndrumat şi controlat munca activiştilor în domeniul învăţământului mediu seral.

Roadele se culeg muncind. Pentru aceasta atât comitetul orăşenesc U.T.M. cât şi comitetul regional U.T.M. Iaşi ar trebui să facă o cotitură serioasă în munca lor în această direcţie, să ducă la îndeplinire sarcinile trasate de către C.C. al U.T.M. pentruca elevii din învăţământul mediu seral să-şi poată duce cu succes la îndeplinire atât sarcinile în producţie cât şi munca de învăţătură.

CONSTANTIN BUCUR
corespondentul „Scânteii tineretului"
pentru regiunea Iaşi

Indeplinind poruncile leniniste

Astăzi întreaga omenire muncitoare comemorează 30 de ani dela stingerea din viaţă a genialului învăţător şi cârmuitor al proletariatului, Vladimir Ilici Lenin.

De 30 de ani inima lui Vladimir Ilici a încetat să mai bată. Lenin însă n'a murit. Fiinţa sa trăieşte mai departe în tot ce-a creat lupta şi munca fără preget a lui Ilici. El trăieşte în inimile sutelor de milioane de oameni ai muncii care urmează fără şovăire calea luptei indicată de Lenin. Ideile lui Lenin sunt astăzi mai vii şi mai strălucitoare ca oricând. Ele luminează puternic drumul de luptă şi de victorii al popoarelor.

Intreaga viaţă şi muncă a lui, Vladimir Ilici Lenin a închinat-o cauzei proletariatului, luptei pentru zdrobirea putredei orânduiri capitaliste, pentru victoria vieţii noi. Viaţa sa a fost o viaţă eroică, o viaţă de revoluţionar legat prin toate fibrele sufletului său de poporul obidit şi exploatat. El a întruchipat tot ce are mai de preţ, mai minunat proletariatul: voinţă dârză şi perseverenţă neclintită, ură neîmpăcată împotriva exploatatorilor şi lacheilor lor, credinţă nestrămutată în victoria cauzei proletariatului, eroism, pasiune şi luptă plină de abnegaţie, minte clară şi o gândire genială.

I.

O părticică din furtunoasa sa viaţă, din neobosita sa activitate, din geniul său, Vladimir Ilici Lenin a închinat-o tineretului. Făurind pentru proletariatul rus partidul comunist şi conducându-l în luptă în Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, Lenin a dăruit prin aceasta, tineretului bunurile cele mai de preţ: libertatea, viitorul fericit, viaţa luminoasă.

Vladimir Ilici vedea în tineret tocmai generaţia căreia îi revine sarcina de a construi societatea comunistă.

Tinerilor li s'a adresat Lenin cu chemări înflăcărate pentru a se pregăti să devină constructori pricepuţi şi destoinici ai comunismului pentru a participa activ la lupta împotriva capitalismului. Invăţăturile lui Lenin au stat la baza activităţii şi muncii tineretului sovietic în lupta pentru construirea socialismului în U.R.S.S. După poruncile lui Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a educat generaţii după generaţii de tineri comunişti, capabili să ia pe umerii lor sarcinile construcţiei şi apărării patriei socialismului victorios.

Leninismul a devenit astăzi baza educaţiei comuniste a tinerei generaţii.

Pe baza leninismului creşte astăzi Partidul nostru, tânăra generaţie a patriei.

Lenin a creiat pentru tineret organizaţia sa comunistă şi a făurit învăţătura despre sarcinile sale şi metodele de educaţie comunistă a tineretului.

Lenin şi continuatorul operei sale Stalin au organizat Uniunea Tineretului Comunist ca un instrument prin intermediul căruia partidul îşi exercită influenţa sa în masele tineretului. Lenin vedea în această organizaţie nucleul în jurul căreia să se strângă masa tineretului sub steagul partidului pentru a participa la lupta revoluţionară a proletariatului. Uniunea Tineretului Comunist este acea organizaţie care şi-a luat sarcina de a ajuta Partidul în opera de construire a comunismului.

După această învăţătură a lui Lenin şi după exemplul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Partidul nostru a creat încă în anii ilegalităţii organizaţia comunistă a tineretului din ţara noastră. La baza Uniunii Comuniste a tineretului stă principiul conducerii de către partid, ideia că organizaţia tineretului trebue să fie un ajutor şi o rezervă a partidului.

Urmând cu sfinţenie învăţăturile leniniste, organizaţia comunistă a tineretului sovietic — Comsomolul — a crescut în rândurile sale asemenea tineri care în anii construcţiei socialiste şi ai marelui război împotriva fascismului, au făcut minuni de vitejie şi şi-au câştigat admiraţia poporului sovietic şi al tineretului înaintat din întreaga lume. Comsomolul este astăzi exemplul strălucit şi modelul după care se ghidează toate organizaţiile comuniste şi democratice ale tineretului.

Uniunea Tineretului Muncitor ai cărei paşi sunt îndrumaţi zi de zi de către partidul clasei muncitoare din ţara noastră, urmează fără şovăire învăţătura lui Lenin şi exemplul minunat al Comsomolului.

Uniunea Tineretului Muncitor a mobilizat şi mobilizează masele de tineret din ţara noastră pentru îndeplinirea sarcinilor mărețe puse în faţa poporului de către partid. La chemările partidului, U.T.M.-ul a mobilizat zeci de mii de tineri pe marele şantiere naţionale şi de interes local, a antrenat tineretul să îndeplinească şi să depăşească normele în fabrici, uzine, transporturi etc., să lupte pentru crearea şi consolidarea gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole, să-şi însuşească ştiinţa şi cultura.

Astăzi, tineretul nostru mobilizat de către U.T.M. munceşte cu elan să îndeplinească sarcinile mari puse în faţa sa de către hotărîrile Plenarei din 19—20 august 1953 a C.C. al P.M.R.

Urmând exemplul Comsomolului, care a stat totdeauna în primele rânduri ale luptătorilor pentru cauza comunismului, care n'a rămas niciodată în urma luptei revoluţionare a poporului sovietic, Uniunea Tineretului Muncitor se străduieşte să mobilizeze sub drapelul de luptă al partidului, masele cele mai largi ale tineretului nostru pentru a participa cu cinste la lupta pentru socialism, pentru înflorirea patriei şi fericirea întregului popor.

Uniunea Tineretului Muncitor păstrează cu sfinţenie principiul leninist-stalinist al conducerii de către partid şi educă tineretul în spiritul dragostei pentru partidul clasei muncitoare.

U.T.M.-ul ştie că a păstra vie conducerea de către partid înseamnă a urma cu dragă inimă, cu abnegaţie — aşa cum ne învaţă Lenin — partidul viitorului, al inovatorilor, partidul luptei cu putregaiul vechi: aceasta înseamnă ca fiecare organizaţie U.T.M., fiecare utemist să cunoască politica partidului şi să muncească în aşa fel încât să aplice zi de zi linia politică şi hotărîrile partidului.

II.

Politica partidului nu cunoaşte alte scopuri decât acela al construirii vieţii noastre noi, îmbelşugate şi fericite, iar pentru traducerea în viaţă a acestei politici merită să-ţi dai cu abnegaţie toate forţele.

Dar în lupta pentru construirea socialismului, pentru bunăstarea poporului, victoria nu se poate obţine — ne-a învăţat Lenin — decât numai dacă fiecare muncitor manifestă o atitudine conştientă faţă de muncă şi îndatoririle sale faţă de stat.

Comunismul — sublinia Lenin — începe acolo unde apare grija neprecupeţită a muncitorilor simpli de a mări productivitatea muncii, de a păzi fiecare pud de grâu, de cărbune, de fier şi de alte produse ce revin societăţii întregi.

Atitudinea nouă faţă de muncă, îndeplinirea conştiincioasă a planurilor de producţie, grija deosebită faţă de proprietatea obştească, disciplina conştientă în producţie şi în viaţa socială, lupta continuă pentru ridicarea productivităţii, sunt trăsături comuniste care se înrădăcinează tot mai mult în conştiinţa tineretului nostru.

Tineretul nostru trebue să aibă mereu în vedere faptul că singura cale pentru îmbunătăţirea necontenită a nivelului de trai al poporului nostru este calea indicată de Lenin de a ridica în permanenţă productivitatea muncii şi de a reduce zi de zi preţul de cost al produselor. Deaceea, o mare însemnătate au pentru noi ridicarea continuă a calificării profesionale, realizarea de cât mai multe economii, folosirea la maximum a întregii capacităţi de producţie a utilajului, lupta împotriva rebuturilor, îmbunătăţirea calităţii produselor şi altele. Numai îndeplinind aceste porunci leniniste, tineretul nostru poate să spună că şi-a adus aportul său la înfăptuirea în viaţă a hotărîrilor partidului, a sarcinilor puse în faţa noastră de către Plenara C.C. al P.M.R. din august 1953.

Vladimir Ilici Lenin ne-a învăţat că socialismul şi bunăstarea nu pot fi construite fără trecerea micilor gospodării ţărăneşti, pe calea marii gospodării agricole colective. Fără aceasta nu va putea fi lichidată starea de înapoiere, incultură şi mizerie a ţărănimii muncitoare. Sarcina noastră constă în a continua şi intensifica munca de lămurire a ţărănimii pentru a intra în gospodării agricole colective pentru a aplica din plin toate cuceririle ştiinţei în munca agricolă.

Lenin vedea în tineret pe acei care sunt cel mai puţin ţinuţi în loc de inerţie şi obişnuinţa trecutului, pe cei care urmează cu dragă inimă tot ce-i nou şi înaintat şi luptă cu abnegaţie împotriva a tot ce este vechi şi putred. Deaceea, partidul nostru, pune în opera de transformare socialistă a agriculturii, mare nădejde în munca şi lupta tineretului. Deaceea, organizaţiile U.T.M. trebue să stimuleze avântul tineretului şi să mobilizeze masele sale cele mai largi în lupta pentru transformarea socialistă a satului, pentru traducerea în viaţă întocmai, a recentelor hotărîri ale partidului, de dezvoltare a producţiei agricole şi creşterii vitelor, pentru îndeplinirea obligaţiilor ţărănimii muncitoare faţă de stat (predarea la timp a cotelor de colectare şi plătirea impozitelor), pentru încheierea de cât mai multe contracte de livrări către stat şi pentru aprovizionarea oraşului cu cât mai multe mărfuri alimentare.

Lenin ne-a indicat şi metoda concretă a muncii de construire a socialismului. El ne-a arătat că metoda comunistă de construire a socialismului este întrecerea socialistă. Tineretul nostru urmează această poruncă leninistă. Zeci de mii de utemişti, tineri şi brigăzi utemiste de producţie sunt antrenaţi în iureşul întrecerii socialiste. In întrecerea socialistă se manifestă cele mai bune însuşiri ale tineretului nostru: atitudinea conştientă faţă de muncă, iniţiativele sale patriotice, aspiraţiile sale de a ajunge stahanovişti şi a atinge culmile înalte ale ştiinţei şi tehnicii.

Noi mai avem însă şi astăzi organizaţii de bază care nu luptă suficient pentru antrenarea tineretului în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, care nu pun în centrul activităţii lor preocuparea pentru munca în producţie a tineretului. Multe organizaţii de U.T.M. lasă adeseori întrecerea socialistă a tineretului să se desfăşoare la voia întâmplării, nu se ocupă de fruntaşii şi stahanoviştii în producţie, nu popularizează metodele înaintate de muncă, nu-i ajută pe cei rămaşi în urmă care nu îndeplinesc normele, sarcinile de ridicare a productivităţii muncii şi de scădere a preţului de cost, nu combat manifestările de indisciplină în muncă, absenţele dela lucru, atitudinea de indiferenţă faţă de bunurile poporului.

Mai sunt şi astăzi organizaţii de bază U.T.M. la sate care încă nu muncesc suficient pentru antrenarea tineretului în lupta pentru sporirea producţiei agricole şi creşterea vitelor, pentru intensificarea muncii de lămurire a ţărănimii de a intra în gospodării colective şi întovărăşiri agricole, nu luptă pentru lămurirea acelora care încalcă statutul gospodăriei colective.

Utemiştii şi tineretul acestor organizaţii de U.T.M., care au asemenea manifestări, trebue să ţină seamă de poruncile lui Lenin, că nu poţi fi comunist, decât dacă îţi închini toate forţele şi îţi dai toată munca pentru cauza comună, că aspectul cel mai esenţial al educaţiei comuniste este lupta pentru construirea socialismului şi comunismului, şi că munca lor trebue să constitue un aport adus acestei cauze.

III.

Sarcina construirii socialismului şi comunismului nu poate fi îndeplinită — ne-a învăţat Lenin — decât numai dacă tineretul va deveni stăpân pe cultura şi ştiinţa modernă, decât numai transformând comunismul într'o călăuză a muncii sale practice.

Cu ignoranţă şi diletantism, cu aiere de atotştiutor, sau numai cu însuşirea formulelor deagata nu poate deveni nimeni comunist.

Tineretul din ţara noastră, mobilizat de U.T.M., foloseşte din plin largile posibilităţi pe care i le-a pus la dispoziţie regimul de democraţie populară. Pe băncile şcolilor şi facultăţilor, elevii şi studenţii depun eforturi zi de zi mai sporite pentru a-şi însuşi tezaurul culturii şi ştiinţei şi a se pregăti să devină constructori destoinici, intelectuali capabili, cu orizonturi largi ai patriei noastre. In fabrici şi la sate tineretul muncitor înaintat învaţă să stăpânească tehnica, să ridice necontenit productivitatea muncii, să aplice ştiinţa înaintată pe ogoare şi la creşterea vitelor. Numai datorită eforturilor pentru însuşirea tehnicii şi ştiinţei s'au putut ridica din rândurile tineretului muncitor sute de stahanovişti şi fruntaşi în producţie.

Mai există însă la noi destui tineri care nu învaţă, care se mulţumesc cu ce-au învăţat până acum şi care prin aceasta nu-şi pun toate forţele în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră. Cu aceşti tineri, organizaţiile de bază U.T.M. trebue să ducă o muncă susţinută pentru a-i determina să apuce drumul greu, dar plin de bucurii al ştiinţei şi culturii. Organizaţiile de bază U.T.M. trebue să organizeze acel marş al tineretului către ştiinţă care ne este atât de necesar în opera noastră de construcţie.

★

Urmând poruncile lui Lenin, sub conducerea partidului nostru drag, Uniunea Tineretului Muncitor devine mereu mai mult acea „grupă de şoc" care dă ajutor partidului în transformarea ţării, în înflorirea ei, în crearea unei vieţi noi şi îmbelşugate.

Nimic nu este mai scump pentru tânăra noastră generaţie — care vrea să devină o generaţie comunistă, — decât munca avântată şi lupta plină de abnegaţie pentru cauza comunismului.

Tineretul patriei noastre, având paşii călăuziţi de partid, va şti să muncească în aşa fel încât să se poată spune că toate forţele sale, tot ce are mai bun, toată viaţa sa, şi-a pus-o în slujba visului de aur al omenirii, pentru realizarea fericirii poporului nostru. El va şti şi se va strădui să muncească după poruncile lui Lenin în aşa fel, încât să merite numele de tineret comunist avântat şi eroic.

I. CRACIUN.

Pe Lenin l-a făurit poporul, poporul l-a urmat pe Lenin

...Era în munţii Altai. Trăia acolo cu nevasta şi cei doi copii, Anci, iscusitul vânător oirot. Dar pe cât de iscusit era el, pe-atât de sărac. Toată bogăţia îi era puşca, iurta, un căluţ şi o vacă. Şi iată, într'o iarnă gheţoasă mult nenoroc a avut Anci la vânat; s'a întors acasă, după o lună, numai cu şase veveriţe vânate şi pe acelea a trebuit să le dea pentru datorii lui Tordin-bai, chiaburul cel hapsân. A plecat din nou Anci, şi iar nenorocul l-a urmat. După două luni s'a întors cu un singur sobol şi pe acesta a trebuit să i-l dea lui Coşchin—Tehmici — saisanul regiunii sale.

In acest timp, flămânziţi, copiii şi nevasta lui Anci slăbiseră şi boleau. S'a dus atunci Anci la vraciul Kam şi rugându-l să-i scape din nevoie şi să le salveze viaţa, i-a dat toată avuţia — şi calul şi vaca. Dar n'a trecut decât o săptămână şi Anci a închis, cu negrăită durere, pleoapele copiilor săi.

Şi-atunci s'a stârnit furtună în gândurile lui Anci cel bun, cel iscusit şi harnic şi cel năpăstuit aşa cum erau pe atunci toţi cei buni şi toţi cei iscusiţi şi harnici.

Şi-a luat Anci bun rămas dela nevastă şi a pornit să colinde toate cele 60 de popoare ale Altaiului să afle răspuns la întrebările ce-l chinuiau; căci el vroia să ştie dece săracilor de veacuri le e rău şi dacă există vreo lege neschimbătoare ca omul să-l chinuiască pe om; şi se mai întreba Anci dacă nu va veni şi vreo altă vreme când baiul neavând un ban va privi cu jind la un pesmete uscat şi dacă el, Anci, îmbătrânind, nu va muri până atunci.

Şi Anci a înconjurat de şase ori întregul Altai dar n'a aflat răspuns la marea lui durere; şi de atâta chinuitoare căutare i-au slăbit picioarele de mers şi limba de întrebare şi lui Anci i se părea că e în pragul mormântului şi nu va mai vedea vremea luminoasă. Atunci s'a urcat el pe creasta unui munte înalt şi a strigat: „Mie, celui ai cărui ochi au fost roşi de neguri, mie, celui chinuit de nevoe din leagăn, cine-mi va aduce fericire şi-mi va lumina viaţa? Există oare undeva un viteaz cu o bunătate atât de nemăsurată încât să mă salveze?"

Şi nici n'a apucat ecoul să răspundă cuvintelor sale şi la răsărit s'a aprins o văpaie aurie şi soarele a strălucit mai puternic. Şi-atunci Anci, a văzut în faţa sa un om al cărui chip îl arăta a fi bun între buni şi puternic între puternici, iar în jurul său, pe întinderi nemărginite, tălăzuia norodul gata parcă să se ridice sub steagul purpuriu al viteazului cu înfăţişarea cea mai simplă, cea mai omenească.

Şi viteazul, ascultând răspunsul lui Anci la întrebările sale, i-a spus că prin puterea poporului a căzut pentru veci puterea saisanilor şi bailor, că sărăcimii i s'a deschis poarta spre o viaţă omenească aşa fel încât tot ce a fost plămădit iarna şi vara să fie al săracilor cu şi tot ce a fost până atunci al saisanilor şi bailor. Şi la sfârşit, le-a spus viteazul: „Săracilor, făuriţi-vă viaţa din nou!". Şi poporul a întâmpinat cuvintele prin strigăte pline de bucurie. Iar când Anci — în sufletul căruia se aprinsese flacăra nădejdii şi bucuriei — a întrebat cine-i viteazul — om, spre a duce tuturor oiroţilor numele său, poporul a grăit către Anci:

— El nu a venit la noi din cer, coborând pe un nor, el nu a apărut din adâncurile pământului; fiu al poporului său, nemăsurat de puternic prin puterea poporului el a luptat ani în şir pentru popor, l-a călăuzit la înfrângerea duşmanilor şi l-a adus la limanul unei vieţi ca niciodată. Iar numele său e Lenin.

Şi popoarele, ca un stol de rândunici s'au strâns mai mult în jurul lui Lenin şi printre ei se afla şi Anci care întinerise şi devenise din nou un tânăr viteaz oirot...

Poporul a făurit această poveste slăvindu-şi marele fiu şi conducător aşa cum dintotdeauna a cântat şi slăvit pe acei oameni, zămisliţi din popor, crescuţi şi înălţaţi de popor, cărora el le-a dat înţelepciune, curaj şi vedere înainte şi care înţelegând voinţa poporului, i-au deschis calea înainte.

Şi cât de minunat vorbesc cuvintele poveştii despre acea calitate care a împodobit în cea mai mare măsură chipul, viaţa şi opera lui Lenin: indestructibila, mereu vie legătură, adevărata contopire a lui Ilici cu voinţa şi sufletul poporului.

Şi dacă cei ce l-au cunoscut pe Vladimir Ilici ar vorbi, s'ar depăna atunci minunata povestire despre un fiu al poporului care sorbindu-şi seva gândului şi faptei din rădăcinile adânci ale poporului a ştiut să se înalţe şi să înflorească nu ca o răchită stingheră, pe care vântul o risipeşte, ci ca stejarul cel falnic a cărui putere se reazimă nu numai pe trunchiul lui sănătos, ci şi pe tăria rădăcinii încrengătoare care asemeni unor zid opreşte vânturile cele mai puternice.

Să închidem ochii puţin, să-i deschidem iară şi, privind câteva din tablourile ce zugrăvesc viaţa lui Lenin, să ne închipuim că vreunul dimprejurul lui Lenin ar prinde să povestească...

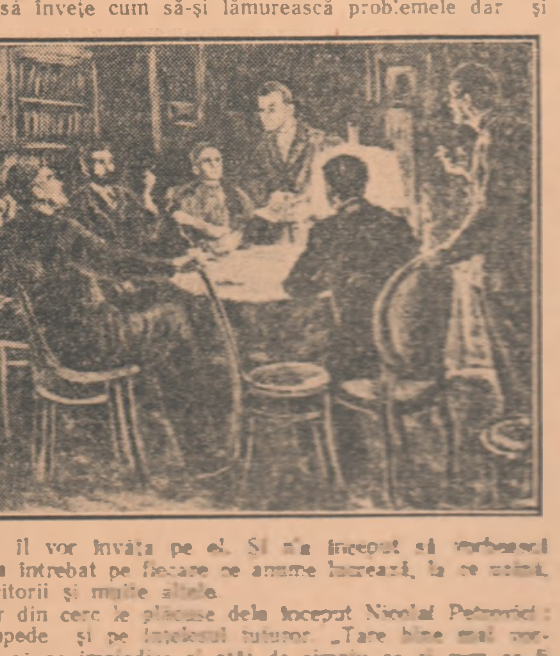
Fiul poporului

O cameră puţin luminată de lampa cu abatjour verde, o cameră modestă; pe pereţi câteva tablouri, mobilă puţină şi veche, un samovar. Iar în jurul mesei stau câţiva oameni; pe chipul lor se vede întreaga concentrare şi atenţie cu care urmăresc cuvintele vorbitorului care conduce cercul marxist.

Printre membrii cercului iată-l şi pe muncitorul Cniazev. Urmărind cu atenţie şirul ideilor propagandistului, Cniazev îşi aminteşte:

...Era demult; şi pe atunci muncitorii veneau în locuinţa sa spre a discuta despre nevoi şi despre căile îmbunătăţirii vieţii. Odată li s'a anunţat că în conducerea cercului lor va veni un nou tovarăş: Nicolai Petrovici. L-au aşteptat cu nerabdare. In ziua hotărîtă cineva bătu la uşă. Deschizând-o, văzu un tânăr cu o barbă mică, roşcată, cu o faţă rotundă şi nişte ochi pătrunzători. I se păru că omul are înfăţişarea cea mai obişnuită.

Nicolai Petrovici a intrat în cameră, s'a aşezat şi a început să vorbească despre ceeace trebuiau să facă în cerc; vorbea hotărît şi cu încredere. Din cuvintele lui se înţelegea că el îi va ajuta pe muncitori să înveţe cum să-şi lămurească problemele dar şi

că muncitorii îl vor învăţa pe el. Şi s'a început să vorbească până când n'a întrebat pe fiecare ce anume lucrează, la ce uzină, ce cred muncitorii şi multe altele.

Muncitorilor din cerc le plăcuse dela început Nicolai Petrovici: el vorbea limpede şi pe înţelesul tuturor. „Tare bine mai vorbeşte!" „Fără să se împiedice şi atât de simplu ca şi cum ar fi unul de-al nostru" — aşa gândeau muncitorii.

Pe atunci nimeni din membrii cercului nu ştia că Nicolai Petrovici era Lenin. Aceasta au aflat-o abia după revoluţie. Iar Cniazev, stând puţin răsturnat pe scaun, cu capul dat pe spate, sorbindu-l din ochi pe Vladimir Ilici pare a spune: „Nu ştiu cine eşti, ştiu doar atât că eşti un om minunat de înţelept şi simplu, apropiat de noi, muncitorii, că eşti al nostru".

Intr'adevăr, aşa a fost în întreaga sa viaţă Vladimir Ilici Lenin: un mare fiu al poporului său.

Incă din copilărie, dela tatăl şi mama sa, de mic, asculta istorisirile pline de obidă despre viaţa grea a ţăranilor, despre mizeria şi lipsa de cultură în care-i ţineau ţarul şi moşierii. Şi primele imagini din viaţă se îmbinau cu povestirile dădacei sale, care în limba basmelor, zugrăvea înfiorătoarea asuprire a milioanelor de oameni de către balaurii ţarismului. Pe când avea şapte — opt ani poezia preferată a lui Volodia era „Cântecul săracului" pe care o recita cu multă însufleţire:

„Fără somn, cei bogaţi
Galbenii-şi păzeşte,
Fără-avere, cel sărac
Se înveseleşte.

Elev în liceu el a cunoscut şi mai bine viaţa de mizerie a muncitorilor şi ţăranilor ca şi asuprirea naţionalităţilor şi a învăţat să urască pe asupritorii poporului. Atunci pe când era în ultima clasă a liceului Ilici a meditat un an întreg pe un coleg ciuvaş, spre a-l pregăti pentru intrarea la universitate.

Despre viaţa poporului a învăţat multe din nenumăratele cărţi pe care le citea şi care, vorbindu-i despre oameni, despre viaţă, îl pasionau nespus de mult. O mare influenţă a avut-o asupra lui Vladimir Ilici exemplul fratelui său Alexandru care după ce desfăşurase o vie activitate revoluţionară fusese condamnat la moarte pentru participarea sa la un atentat împotriva ţarului.

Dar oricât de mare admiraţie ar fi avut el faţă de eroismul fratelui său, Lenin socotea încă de pe atunci drept greşită calea luptei teroriste, înţelegând că numai prin lupta revoluţionară a poporului se va obţine victoria asupra absolutismului şi tuturor exploatatorilor. Despre drumul lui Alexandru, Vladimir Ilici spusese: „Nu, noi nu vom urma această cale. Nu trebue să se meargă pe calea aceasta".

Anul 1887 fu un an de cotitură în viaţa lui Vladimir Ilici — el porni neclintit pe drumul revoluţiei.

Tot timpul a păstrat şi a întărit mereu legăturile sale cu muncitorii şi ţăranii în care vedea lucrul cel mai de seamă în vederea însuşirii marii experienţe şi înţelepciuni a poporului, în vederea sesizării năzuinţelor sale. „Să înveţi cât mai mult dela muncitori!" — acesta a fost un principiu leninist de frunte, pe care el însuşi, primul, l-a respectat.

Şi ce minunate pilde a dat Lenin în această privinţă!

La Petersburg Lenin era foarte iubit de muncitorii înaintaţi cu care lucra împreună, cot la cot. In uzinele Semiannicov sufletul cercului muncitoresc era Babuşchin care îl socotea pe Lenin „mândria partidului". Babuşchin povestea: „Primeam dela lector (dela Lenin — n.n.) foi cu diferite chestiuni prelucrate, care ne impuneau studierea şi observarea atentă a vieţii din uzine şi fabrici".

Intr'adevăr la Petersburg ca şi în deportarea în satul siberian Suşenscoe, în străinătate sau în Rusia — Lenin se interesa pe toate căile de fiecare amănunt care privea traiul şi viaţa muncitorilor. Aşa cum scria N. C. Crupscaia, el „căuta să prindă, din unele trăsături izolate, viaţa muncitorilor în întregul ei".

Un minunat exemplu l-a dat Lenin în anii exilului în străinătate când el reuşea prin sutele de scrisori ce-i soseau, prin discuţiile cu tovarăşii şi pe nenumărate alte căi să cunoască mai bine ca oricine situaţia reală din Rusia.

Şi mai târziu, când revoluţia învinsese, Lenin a ştiut să întărească mereu legăturile sale cu masele. In Ianuarie 1922 Lenin scria redactorului ziarului „Bednota": „Scrieţi-mi vă rog, pe scurt (maximum două, trei pagini). Câte scrisori primeşte ziarul „Bednota" dela ţărani? Ce este important (deosebit de important) şi nou în aceste scrisori? Care este starea de spirit? Care sunt chestiunile arzătoare ale zilei?"

Numai astfel a înţeles Lenin să-şi desfăşoare viaţa de revoluţionar — cot la cot cu muncitorii şi ţăranii, cunoscând viaţa lor şi învăţând dela ei. Şi tocmai în aceasta a constat măreţia lui Vladimir Ilici care a fost un erou născut şi plămădit de popor.

Iar poporul ştia cât de mult îl iubeşte Lenin şi avea o nemărginită încredere în el. Deaceea şi spuneau muncitorii: „Lenin e una cu noi".

Cel mai viteaz revoluţionar — poporul

Iată un alt moment al vieţii lui Vladimir Ilici Lenin. Este anul 1917 — Octombrie. In Institutul Smolnâi din Petersburg se află statul major al revoluţiei. Se pregătesc ultimele acţiuni în vederea asigurării biruinţei insurecţiei armate.

Deodată... răsună salva crucişătorului bolşevic „Aurora" vestind începutul măreţei revoluţii, a noii ere. Vladimir Ilici Lenin, conducătorul măreţei revoluţii, Iosif Vissarionovici Stalin, discipolul său, privesc emoţionaţi, cu figurile severe, înţelegând înalta semnificaţie a momentului — ei privesc departe, îmbrăţişând sutele de mii de luptători revoluţionari, muncitori, soldaţi, ţărani care în aceste clipe se avântă în lupta hotărâtoare — asaltând Palatul de Iarnă. La fereastră, „omul cu arma" muncitor sau ţăran ridicat la luptă de valul revoluţiei, priveşte încruntat: bucuria ce-i gata să spargă pieptul, nu străbate încă pe faţa preocupată de soarta revoluţiei. Cât de minunat exprimă acest moment marea unitate a poporului care în jurul lui Vladimir Ilici, condus de Partidul bolşevicilor, a înfăptuit revoluţia.

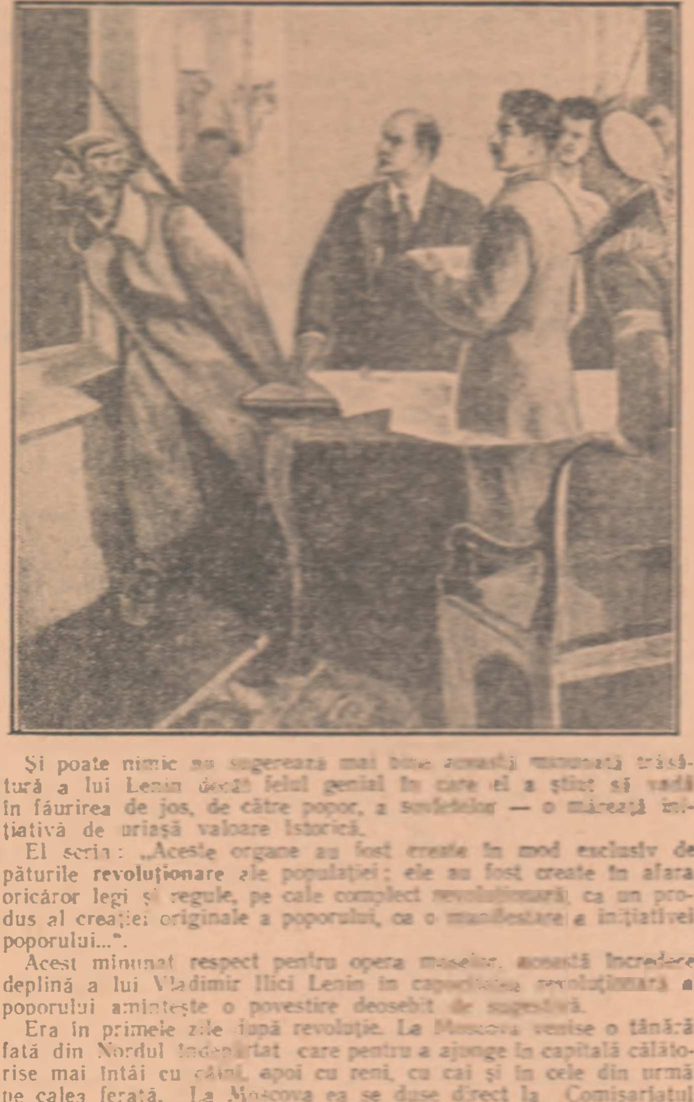
Vladimir Ilici Lenin a fost tocmai un astfel de conducător de tip nou care a crezut din toată puterea fiinţei sale în geniul revoluţionar al poporului, în imensa sa forţă revoluţionară şi a condus milioane de muncitori şi ţărani la revoluţie.

Era de mult. In luna decembrie a anului 1887 Lenin fusese arestat pentru prima dată pentru participarea la acţiunile studenţeşti. Adunându-se odată împreună, în închisoare, studenţii începură să se întrebe unul pe celălalt ce vor face după eliberare. Când veni rândul lui Lenin îl întrebară: „Dar tu, Ulianov, ce ai de gând să faci?" Şi Vladimir Ilici le răspunse că în faţa lui se deschide o singură cale, care este calea întregului popor: calea luptei revoluţionare.

Şi într'adevăr acesta a fost drumul pe care a mers Vladimir Ilici întreaga sa viaţă.

Educând mii şi mii de muncitori, călindu-i, organizându-i, făurind cu sprijinul lor organizaţia de luptă — partidul, Lenin a îndrumat oamenii muncii spre revoluţie.

Cu cea mai mare energie, cu o ură sfântă a lovit şi sfărâmat Lenin „concepţiile" trădătorilor oportunişti care negau rolul revoluţionar, conducător al clasei muncitoare — el chema la transformarea revoluţionară a realităţii, arătând rolul hotărîtor al luptei clasei muncitoare condusă de partid, însemnătatea uriaşă a iniţiativei, energiei şi avântului revoluţionar al muncitorilor conştienţi. Spunea Lenin: „Clasa muncitoare din Rusia a mai dovedit odată, şi nu odată va mai dovedi, că este capabilă „să asalteze cerurile". Crezând în marea forţă revoluţionară, veşnic vie, a poporului, Vladimir Ilici a desfăşurat o intensă activitate teoretică şi practică pentru a organiza lupta proletariatului şi aliaţilor săi, pentru a desvolta iniţiativa revoluţionară a maselor şi a o călăuzi pe căile revoluţiei socialiste.

Şi poate nimic nu sugerează mai bine această minunată trăsătură a lui Lenin decât felul genial în care el ştia să vadă în făurirea de jos, de către popor, a sovietelor — o măreaţă iniţiativă de uriaşă valoare istorică.

El scria: „Aceste organe au fost create în mod exclusiv de păturile revoluţionare ale populaţiei; ele au fost create în afara oricăror legi şi regule, pe cale complect revoluţionară, ca un produs al creaţiei originale a poporului, ca o manifestare a iniţiativei poporului...".

Acest minunat respect pentru opera maselor, această încredere deplină a lui Vladimir Ilici Lenin în capacitatea revoluţionară a poporului aminteşte o povestire deosebit de sugestivă.

Era în primele zile după revoluţie. La Moscova venise o tânără fată din Nordul îndepărtat care pentru a ajunge în capitală călătorise mai întâi cu câini, apoi cu reni, cu cai şi în cele din urmă pe calea ferată. La Moscova ea se duse direct la Comisariatul Poporului pentru instrucţiunea publică, şi aci ceru să i se lămurească dacă la ei, în nord, Puterea Sovietică fusese orânduită aşa cum trebue şi dacă nu cumva se făcuseră greşeli. (Şi n'ar fi fost de mirare — spunea ea — căci în cătunul lor nimeni nu venise dela revoluţie, din oraş şi nu ajungeau acolo nici cărţi şi nici ziare). Cât despre felul cum au făurit ei Puterea Sovietică fata le povesti pe îndelete că ei, aşa cum ştiau, cum nu ştiau, au hotărît să inscăuneze o cârmuire dreaptă şi atunci au ales un soviet în care poporul şi-a trimis oameni de încredere. Pe bogătaşi nu i-au lăsat deloc să intre în Soviet, pe niciunul, iar celor săraci li s'a dat ajutor încât acum, sub noua cârmuire ei nu mai flămânzesc. Toţi cei de faţă recunoscură că Puterea Sovietică a fost instaurată acolo, în Nordul îndepărtat, întocmai cum arătau învăţăturile lui Lenin.

Toate acestea i s'au povestit lui Lenin: la început el s'a supărat pentrucă n'a putut vorbi el însuşi cu fata care plecase cu grabă să ducă vestea că Puterea Sovietică „cea mare" recunoştea puterea lor sovietică din cătun. Apoi Lenin zâmbi şi spuse: „Ştiţi ce? Nici nu s'ar fi putut întâmpla altfel. Sovietele sunt doar propria putere a celor ce muncesc. Aşa se explică că ei n'au făcut nici o greşală...".

Povestea tinerei fete din nord vorbeşte mai bine poate decât sute de documente despre marele adevăr al vieţii lui Lenin: contopirea sa cu geniul revoluţionar, titanic, al poporului, căruia el mai bine ca oricine a ştiut să-i dea glas şi să-i călăuzească fapta.

Marele constructor

Iată un nou tablou: desenul înfăţişează incinta Cremlinului, curtea Palatului făurit pe vremuri de trântorii ţari care îşi înălţau palatele şi bogăţiile pe truda şi suferinţele oamenilor simpli.

In curte se zăreşte în fund, la poalele zidurilor înalte, imensul clopot denumit „clopotul-ţar" mărturie a iscusinţei meşteşugarilor ruşi, atâtea decenii şi decenii încătuşată de stăpânitori. Şi iată: în curte, alături de muncitori, oameni vârstnici şi tineri, lucrează Lenin, conducătorul marii revoluţii, îndrumătorul, părintele a milioane de oameni, prietenul popoarelor lumii. Este 1 Mai 1920: Subotnic pe întreaga Rusie.

La ora 10 se anunţase: tovarăşul Lenin vine să ia parte la subotnic. Şi într'adevăr, Vladimir Ilici apăru în curtea Cremlinului şi cu paşi repezi se alătură oamenilor şi porni înspre locul unde erau îngrămădite bârne, pietre, scânduri şi moloz. S'a început cu bârnele. Fiecare bârnă trebuia dusă de câte doi oameni iar când era prea grea chiar de patru. Lenin lucra cu un militar: Acesta căuta mereu să-i lase lui Lenin capătul cel mai subţire al bârnei. Vladimir Ilici observă curând acest lucru şi începu să ridice el cel dintâi bârnele.

După ce au fost ridicate din curte toate bârnele, a venit rândul unor buşteni foarte mari de stejar, care erau purtaţi de către echipe de şase oameni. Munca era grea chiar pentru muncitorii deprinşi cu astfel de lucru. La un moment dat unul din muncitori îi spuse lui Lenin:

„Vladimir Ilici! Vom duce la bun sfârşit această muncă şi fără dumneavoastră. Dumneavoastră aveţi chestiuni mai importante de rezolvat".

Vladimir Ilici îi răspunse:

— „Acest lucru este în momentul de faţă cel mai important...".

Despre această întâmplare îşi aminteşte Alexei Vasilievici Golubev care pe acel timp, fiind elev al şcolii militare a Comitetului Executiv Central din Rusia, făcea de pază la Cremlin. Şi Golubev, amintindu-şi de minunatul exemplu a lui Lenin, se gândea cât de bine sugerează el munca fără seamăn, atât de vastă şi plină de eroism înfăptuită cu atâta modestie de Vladimir Ilici cot la cot cu milioanele de oameni ai muncii.

...Revoluţia biruise. Tânărul stat al muncitorilor şi ţăranilor îşi dovedise tăria zdrobind armatele celor 14 state capitaliste şi bandele contrarevoluţiei interne.

Dar cât de înapoiată era pe atunci Rusia, ţara bogată, jefuită sute de ani de cotropitori „barbari" şi „civilizaţi", de exploatatorii proprii! Şi cât de multe erau de făcut pentru a urni marea ei economie din locul mlăştinos în care se afla, pentru a o porni pe calea marilor transformări, când în mersul tot mai vijelios al apelor sale trebuia să fie dat înlături întreg putregaiul înapoierii, al inerţiei şi ignoranţei. Şi pentru aceasta Lenin a arătat că ceeace era cel mai necesar şi cel mai important era munca practică, măruntă, făcută zi cu zi pentru a obţine refacerea unei fabrici, construirea uneia noi, deschiderea unui şantier, trasarea unei căi ferate, aducerea luminii într'un sat, cu un cuvânt: construcţia.

Şi astfel a pornit, din adâncurile poporului, fluviul nemăsurat de puternic, dătător de viaţă, înnoitor a toate, al muncii, al creaţiei poporului sovietic. Şi ca pe timpuri şi acum Lenin se afla cot la cot cu muncitorii în construcţiile, în străduinţele fiecărei zile, în lupta neobosită, plină de frumuseţe, pentru a produce mai mult şi mai bine. Iar planurile sale îndrăzneţe — fie că priveau electrificarea întregii ţări sau făurirea cooperativelor agricole, fie că se îndreptau spre construcţia oraşelor sau spre înălţarea şcolilor în îndepărtatele locuri ale Siberiei — planurile sale izvorau din dorinţele milioanelor şi sutelor de mii de constructori ai Rusiei Sovietice, aduceau la viaţă visurile cele mai bune ale poporului despre o viaţă îmbelşugată şi dădeau nemăsurată forţă — ca o adevărată apă vie a basmelor noastre — muncii milioanelor de constructori. Conducând marea operă a construcţiei noii Rusii, Vladimir Ilici a ştiut totdeauna să soarbă învăţătură din experienţa nemăsurat de bogată a activităţii modeste de zi cu zi a muncitorilor. Şi mai mult ca ori când în aceşti ani, când Lenin a călăuzit cu mână sigură opera construcţiei, el a păstrat cea mai strânsă şi puternică legătură cu masele. Intrevederi, convorbiri cu muncitorii şi ţăranii, cuvântări la meetinguri, la adunări de partid şi conferinţe sindicale, la consfătuiri ale celor fără de partid, vizite în fabrici şi discuţii cu muncitorii, studierea scrisorilor primite dela muncitori şi ţărani — nimic nu uita Lenin să facă pentru a cunoaşte mai bine, şi mereu mai bine viaţa, eforturile, greutăţile şi dorinţele poporului.

Bătrânul muncitor rus Evgheni Vasilievici Iarunin dela uzina „Vladimir Ilici" din Moscova povestea: „Sunt bătrân şi multe întâmplări mi s'au şters din minte. Dar nu voi uita niciodată chipul luminos, simplitatea şi măreţia lui Lenin. Il văd în faţa ochilor mei de parcă ar fi viu şi niciodată nu voi uita convorbirile lui tovărăşeşti cu muncitorii şi cuvântarea lui înflăcărată, plină de încredere neclintită în viitor, pe care a ţinut-o în vara lui 1918 când a fost la uzina noastră. După ce a vorbit i s'a propus să meargă la comitetul de întreprindere. Mi-aduc aminte ca şi acum cuvintele lui Lenin: „Nu tovarăşe, mai întâi voi vizita uzina şi voi vorbi cu muncitorii".

Deaceea şi spunea Vladimir Ilici Lenin: „Putem guverna numai atunci când exprimăm just lucrurile de care poporul este conştient". Intreaga sa operă de mare constructor al vieţii noi Lenin a îndrumat-o pe această cale: pe calea slujirii intereselor poporului, pe calea înfăptuirii prin forţele şi talentele sale nemăsurat de mari, a visurilor şi năzuinţelor celui mai mare constructor: poporul.

Se pare că acest lucru l-a înţeles bine şi acel ţăran despre care se povesteşte că venise să-l întâlnească odată pe Lenin spre a-i povesti despre viaţa sa şi spre a-l întreba cum să-şi orânduiască mai bine viaţa spre a trăi cumva altfel, mai bine decât trăiseră moşii şi strămoşii săi. A intrat bătrânul în casa unde se afla Lenin, a luat un permis şi a pornit pe săli în căutarea lui. L-a întrebat pe unul care îi părea a fi de prin partea locului: „Tovarăşe, fii bun, pe unde l-aş putea găsi pe Lenin?" Iar acela, aflând că-i treabă serioasă, că omul vrea să stea de vorbă cu Lenin, îl îndreptă către o sală spunându-i că acum Lenin cuvântează acolo. Stătu pe gânduri moşul dacă să meargă sau ba, şi să-i asculte spusele. Căci pe el — aşa credea — altele îl dureau şi-l frământau. Şi totuşi intră în sală, îl ascultă, prinse a gândi, a chibzui în tot felul. Şi când în sală nimeni nu mai rămăsese (căci cuvântarea se terminase) moşul tot stătea şi gândea, şi gândea. Şi doar atunci când tovarăşul care-l îndrumase să vină în sală l-a întrebat dacă a stat de vorbă cu Lenin despre viaţa sa, moşul, parcă sfârşindu-şi gândul, i-a spus: „Nu, n'am stat eu de vorbă cu Lenin ci a stat Lenin de vorbă cu mine despre viaţa mea".

Prietenul tineretului

O sală mare, luminoasă, arhiplină. Sunt veniţi aici tineri dintre cei mai buni, delegaţi la al treilea Congres al Comsomolului, muncitori, ţărani, ostaşi, studenţi, tineri din toate colţurile ţării, detaşament oţelit din armata tinerei generaţii. La masa prezidiului între alţi mulţi se afla şi Bezâmenschi; şi iată ce povestea el despre această zi de neuitat când, cel mai bun fiu al vechii gărzi

bolşevice s'a întâlnit cu reprezentanţii noii gărzi, al noului schimb al clasei muncitoare.

La Congres, Lenin a sosit pe neaşteptate. El s'a îndreptat cu paşi repezi spre locul prezidiului şi abia când ajunsese la masă câţiva îl zăriră şi-au început să aclame.

De îndată ce apucase să-şi arunce paltonul pe un scaun şi în timp ce saluta din cap pe cei pe care-i cunoştea, Lenin scoase din buzunar o hârtie pe care avea conspectul cuvântării. Vru să înceapă cuvântarea dar ovaţiile nu conteniseră şi creşteau mereu şi mereu. Şi chiar atunci când din nou s'a uitat în nota sa, şi chiar peste sunetul clopoţelului dela prezidiu şi după ce gesturile sale cereau să se facă linişte, ba chiar şi după ce le arătase ceasul, ovaţiile nu conteniră; preşedintele îl întrebă atunci pe Lenin dacă trebue să anunţe că va vorbi despre situaţia internaţională sau despre altceva. Şi a fost deajuns ca Lenin, puţin mai tare, să spună că va vorbi despre sarcinile Uniunilor tineretului pentru ca de îndată să se facă linişte. Vorbind atunci despre sarcina tineretului de a se pregăti prin învăţătură şi luptă cot la cot cu muncitorii pentru a construi comunismul, Lenin a arătat odată mai mult şi minunat de bine, marea sa încredere şi preţuire pentru tineret, pentru vlăstarele poporului care înmănunchiază cele mai bune trăsături ale poporului: lupta plină de abnegaţie şi curaj, perseverenţa, spiritul revoluţionar, visurile îndrăzneţe, dorinţa de a înfăptui lucruri noi şi măreţe.

Şi din toate cuvintele pline de înţelepciune şi adevăr rostite de Vladimir Ilici, delegaţii la cel de-al treilea Congres al Comsomolului au ţinut minte mai ales ideia lui Lenin „că tocmai tineretul va avea de îndeplinit adevărata sarcină a creării societăţii comuniste".

Povesteşte Bezâmenschi că după ce cuvântarea lui Lenin se terminase, în pauza Congresului, mulţi tineri se grăbiră să ajungă lângă Vladimir Ilici Lenin şi deşi ar fi avut să-i spună câte'n lună şi'n stele nu îndrăzneau s'o facă văzându-l pe Lenin preocupat să pregătească răspunsurile la întrebările ce-i fuseseră adresate. Şi totuşi, unul mai îndrăzneţ din fire, delegatul din Voronej, s'a apropiat de el şi când Lenin şi-a ridicat spre el privirea nu a putut să nu dea glas gândului ce-l frământa nespus.

„Vladimir Ilici Lenin, spuneţi-mi, oare eu, eu, o să văd societatea comunistă?"

Lui Lenin îi străluciră o clipă mai puternic ochii; apoi spuse cu o voce puternică, plină de emoţie:

„Da! Da! Dumneata, neapărat dumneata, dragă tovarăşe!"

Voronejanul a dat din mâini şi n'a mai scos o vorbă. A fugit la locul lui; iar privirile lui Lenin, care l-au urmat, erau privirile acelui bun şi minunat părinte şi prieten al tineretului care l-a călăuzit şi-l călăuzeşte şi astăzi în minunata epocă în care comunismul începe să prindă viaţă.

Fiu al poporului, plin de încredere în forţa revoluţionară şi conducător al poporului în revoluţie, sigur de puterea creatoare, constructivă a poporului şi marele său conducător în opera de construcţie, prieten şi dascăl al tineretului, conducător înţelept al milioanelor de oameni şi tovarăş bun şi apropiat al fiecărui om al muncii — astfel a fost Vladimir Ilici Lenin.

Lenin a fost, este şi va rămâne un exemplu nepieritor de călăuză încercată care ascultând cu cea mai mare atenţie şi dragoste cuvântul celor pe care i-a călăuzit a ştiut cu înţelepciune, cu curaj şi neînfricare să-i ducă pe drumuri nebătătorite, adeseori grele şi pline de încercări, asemeni minunatului Danco din povestea lui Gorchi, pe care oamenii l-au urmat atunci când el le-a luminat calea cu inima scoasă din pieptul său şi care strălucea cu puterea înţelepciunii poporului.

Deapururi poporul a fost şi va fi marele făuritor a tot ce există, neîntrecutul fierar şi arhitect, poet şi crescător de poame, cântăreţul cel mai iscusit şi gânditorul cel mai curajos şi înţelept, acela care muncind dealungul secolelor a creiat întreaga bogăţie a lumii şi a stăpânit tot mai mult forţele naturii, creatorul imensei bogăţii spirituale, cel mai viteaz revoluţionar care a mişcat omenirea înainte, făurindu-i istoria. Şi din rândurile sale poporul a făurit oameni de seamă — aşa cum a fost marele Lenin — care exprimând cel mai bine năzuinţele poporului, descoperind căile mersului înainte al societăţii s'au pus în fruntea oamenilor, călăuzindu-i. Vladimir Ilici Lenin e nemuritor precum nemuritor este poporul.

In Lenin nu numai poporul rus şi nu numai popoarele Uniunii Sovietice au văzut pe marele lor prieten şi conducător. Pe Vladimir Ilici — acela care a luptat pentru fericirea tuturor popoarelor, deschizându-le drumul comunismului — pe Lenin l-au urmat popoarele întregii lumi, iubindu-l şi preţuindu-l ca pe propriul lor conducător.

Şi astăzi, în zilele noastre, zile ale biruinţei crescânde a forţelor păcii, democraţiei şi socialismului, Lenin e cu noi, mereu în frunte, mereu luminând, înarmând noi puternice contingente de luptători pentru cauza păcii şi comunismului şi călăuzindu-i mereu înainte, spre victorie.

Nemuritorul Lenin a lăsat popoarelor ca ultimă dovadă a dragostei şi devotamentului său neţărmurit, încrederea, convingerea fermă că victoria va fi de partea popoarelor, că visurile oamenilor muncii despre o lume a păcii şi belşugului — lumea comunismului — se vor înfăptui.

Şi în veci va rămâne Lenin în memoria popoarelor, aşa cum spunea discipolul şi continuatorul operei sale, Iosif Vissarionovici Stalin, ca un conducător „însufleţit de credinţă în mase" care a crezut ca nimeni altul de adânc în forţele revoluţionare şi în forţele creatoare ale maselor.

Lenin e veşnic viu, el trăeşte în lupta popoarelor, în biruinţele comunismului şi păcii.

F. MAHLER

Oamenii muncii din Moscova şi-au luat rămas bun dela M. F. Şkiriatov

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

La 19 ianuarie, oamenii muncii din Moscova şi-au luat rămas bun dela Matvei Feodorovici Şkiriatov, unul din cei mai vechi activişti ai Partidului Comunist şi Statului Sovietic, membru al Comitetului Central al P.C.U.S., preşedintele Comitetului Controlului de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S., membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor este în doliu. Lustrele de cristal şi oglinzile sunt drapate cu crep. Pe un catafalc înalt, este aşezat între flori sicriul cu corpul defunctului. La căpătâi este lăsat în bernă un mare steag roşu încadrat în negru. In jur — nenumărate coroane. Pe una din ele se poate citi: „Lui Matvei Feodorovici Şkiriatov din partea C.C. al P.C.U.S. şi a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.". Au fost depuse coroane din partea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a Comitetului de Moscova şi a Comitetului orăşenesc Moscova ale P.C.U.S., din partea Comitetului Controlului de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S., din partea Sovietului Moscova de deputaţi ai oamenilor muncii, din partea familiei şi a rudelor defunctului.

...Ora 14. Se permite accesul oamenilor muncii în Sala Coloanelor. Din garda de onoare la sicriul luptătorului plin de abnegaţie pentru cauza măreaţă a comunismului fac parte G. M. Malenkov, V. M. Molotov, N. S. Hruşciov, K. E. Voroşilov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, M. Z. Saburov, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, N. N. Şatalin.

Sub bolţile sălii răsună melodii de doliu. Mii de locuitori ai Moscovei trec prin faţa sicriului aducând ultimul lor omagiu dârzului comunist M. F. Şkiriatov, care şi-a dedicat întreaga viaţă slujirii partidului, luptei pentru cauza oamenilor muncii. Intr'o adâncă tăcere, descoperiţi, prin Sala Coloanelor păşesc încet reprezentanţi ai organizaţiilor de partid şi sovietice, delegaţii ale uzinelor şi fabricilor, ministerelor, institutelor, instituţiilor de cercetări ştiinţifice. Printre ei sunt vechi comunişti, tovarăşi de activitate revoluţionară ai lui Matvei Feodorovici.

Acum aproape o jumătate de secol, M. F. Şkiriatov a păşit pe calea revoluţionară a luptei pentru cauza poporului, a devenit luptător neînfricat al marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice. Aşa a fost el întreaga sa viaţă, dedicându-şi toate forţele cauzei construirii comunismului. Pentru meritele sale remarcabile faţă de Patrie, Matvei Feodorovici Skiriatov a fost decorat cu trei Ordine „Lenin" şi cu medalii ale Uniunii Sovietice.

Garda de onoare se schimbă din cinci în cinci minute. Garda de doliu este alcătuită din N. M. Svernik, P. K. Ponomarenko, I. F. Tevosian, A. N. Kosighin, V. A. Malîşev, N. A. Mihailov, N. M. Pegov, M. A. Iasnov, miniştri, mareşali, generali şi amirali, activul de partid şi sovietic al capitalei, muncitori, oameni de ştiinţă şi cultură.

In sală sunt aduse alte coroane — din partea Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., a Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, a C.C. al Comsomolului, a Comitetului de Stat pentru construcţii de pe lângă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., din partea colegiului Ministerului comunicaţiilor şi a lucrătorilor din transportul feroviar, din partea Ministerului industriei carbonifere, a comitetelor de partid din raioanele Lenin, Dzerjinski, Kuibîşev, Bauman şi a altor comitete raionale de partid şi a comitetelor executive ale Sovietelor raionale de deputaţi ai oamenilor muncii.

Au venit să aducă ultimul omagiu lui M. F. Şkiriatov, fruntaş de seamă al Partidului Comunist şi al Statului Sovietic, şi reprezentanţi ai altor ţări. Sunt depuse coroane din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, a Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, a Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania, a Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, a Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, a Comitetului Central al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, a Comitetului Central al Partidului Muncii din Vietnam, a Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, din partea ambasadei Republicii Populare Mongole în U.R.S.S.

Prin faţa sicriului lui M. F. Şkiriatov au trecut multe mii de oameni ai muncii. Poporul sovietic va păstra pentru totdeauna în inimile sale amintirea luminoasă a lui Matvei Feodorovici Şkiriatov, fiu credincios al Partidului Comunist.

Ora 22. Accesul publicului în Sala Coloanelor încetează. La sicriul lui M. F. Şkiriatov rămân membrii Comisiei guvernamentale pentru organizarea funeraliilor, familia şi rudele defunctului. Se apropie ultimele minute înainte de despărţire.

Noaptea a avut loc incinerarea corpului lui M. F. Şkiriatov.

Incinerarea corpului lui M. F. Şkiriatov

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

In noaptea de 19 spre 20 ianuarie a avut loc incinerarea corpului lui M. F. Şkiriatov.

Urna cu cenuşa lui M. F. Şkiriatov a fost aşezată în Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor. Accesul publicului în Sala Coloanelor este permis la 20 ianuarie între orele 11 şi 14,30.

Funeraliile vor avea loc la 20 ianuarie 1954, la ora 15,30 în Piaţa Roşie.

Funeraliile lui M. F. Şkiriatov

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

La 20 ianuarie au avut loc în Piaţa Roşie din Moscova funeraliile lui Matvei Feodorovici Şkiriatov, eminent fruntaş al Partidului Comunist şi al Statului Sovietic. In Piaţa Roşie s'au adunat mii de oameni ai muncii din Moscova. La tribuna Mausoleului se aflau conducătorii Partidului Comunist şi ai Guvernului Sovietic. Meetingul de doliu consacrat memoriei lui M. F. Şkiriatov a fost deschis de M. A. Suslov, secretar al C.C. al P.C.U.S. Din partea Comitetului Central al P.C.U.S. şi a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a luat cuvântul N. M. Şvernic; din partea oamenilor muncii din oraşul şi regiunea Moscova — N. A. Mihailov.

Urna cu rămăşiţele pământeşti ale lui M. F. Şkiriatov a fost depusă în zidul Cremlinului.

Concluzia medicală cu privire la boala lui M. F. Şkiriatov

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele sovietice din 20 ianuarie publică concluzia medicală cu privire la boala lui M.F. Şkiriatov.

M.F. Şkiriatov, născut în 1883, a suferit timp de mai mulţi ani de litiază biliară şi de inflamaţie cronică a căilor biliare. In ultimele două luni, boala s'a agravat brusc.

Energicul tratament aplicat nu a împiedicat progresul bolii, care s'a complicat cu o pneumonie şi cu o gravă perturbare e funcţiunilor hepatice, renale şi cardiace.

Concluzia a fost semnată de profesorii Markov, Bakulev, Petrovski, Vasilenco şi Strukov.

Scrisoarea mareşalului Kim Ir Sen şi generalului Pin De-huei către generalul-locotenent K. S. Thimayya

PHENIAN 20 (Agerpres). — China Nouă transmite scrisoarea adresată la 19 ianuarie de mareşalul Kim Ir Sen, comandantul suprem al Armatei Populare Coreene, şi de generalul Pin De-huei, comandantul voluntarilor chinezi, generalului-locotenent K. S. Thimayya, preşedintele Comisiei neutre de repatriere.

1. Mareşalul Kim Ir Sen şi generalul Pin De-huei fac cunoscut generalului Thimayya că au primit scrisoarea sa din 14 ianuarie în care acesta confirma faptul că acordul cu privire la competenţa Comisiei neutre de repatriere nu a fost respectat în totul şi că majoritatea covârşitoare a prizonierilor de război din rândurile forţelor armate coreeano-chineze nu au avut posibilitatea de a-şi exercita dreptul la repatriere. In scrisoarea lui Thimayya se arăta deasemenea că Comisia neutră de repatriere nu are competenţa de a elibera din lagăre pe prizonierii de război şi de a le acorda statutul de persoane civile.

In scrisoarea lui Thimayya se menţiona în afară de aceasta că orice acţiuni unilaterale în această privinţă vor contraveni condiţiilor acordului cu privire la competenţa Comisiei neutre de repatriere.

„Noi — se spune în scrisoarea de răspuns a lui Kim Ir Sen şi Pin De-huei — considerăm că punctul de vedere şi interpretarea dvs. sunt juste şi în conformitate cu prevederile şi ţelurile principale ale acordului cu privire la competenţa Comisiei neutre de repatriere".

2. In scrisoarea lui Kim Ir Sen şi Pin De-huei se spune în continuare că, deşi comisia neutră de repatriere a depus mari eforturi, totuşi în lagărul de prizonieri de război din partea de sud a liniei demilitarizate, ea nu a luat măsuri energice pentru respectarea prevederilor acordului cu privire la competenţa Comisiei neutre de repatriere şi pentru lichidarea organizaţiilor de agenţi secreţi care comit acte de violenţă faţă de prizonierii de război şi împiedică repatrierea lor.

3. In scrisoare, dvs aţi hotărît: „să retransferaţi pe prizonierii de război care nu au fost repatriaţi părţilor care i-au deţinut în prizonierat". O astfel de interpretare şi hotărîre este în contradicţie cu prevederile acordului cu privire la competenţa comisiei şi încalcă principiul expus în paragraful 1 al scrisorii Dvs. Nu putem fi de acord cu o astfel de interpretare şi hotărîre. Suntem de părere că declaraţia membrilor polonez şi cehoslovac ai comisiei în legătură cu scrisoarea dvs. este justă.

4. In scrisoare, Kim Ir Sen şi Pin De-huei se referă în continuare la paragrafele 7, 18 şi 24 din acordul cu privire la competenţa Comisiei de repatriere care prevăd că prizonierii de război trebue puşi sub jurisdicţia comisiei şi că aceasta trebue să acţioneze pornind dela principiul adoptării hotărîrilor cu majoritate de voturi.

Kim Ir Sen şi Pin De-huei consideră că Comisia neutră de repatriere trebue să-şi îndeplinească obligaţiile ce-i incumbă, să prelungească termenul muncii de lămurire până la completarea celor 90 de zile prevăzute şi să aştepte convocarea conferinţei politice. De fapt, se menţionează în scrisoare, însăşi comisia a recunoscut că este necesar să se procedeze astfel.

5. Din acordul de armistiţiu şi din acordul cu privire la competenţa comisiei, se spune în scrisoare, nu poate reieşi nicidecum că Comisia de repatriere şi preşedintele ei pot retransfera pe prizonierii de război părţilor care i-au deţinut în prizonierat.

Totuşi, actualmente preşedintele Comisiei neutre de repatriere hotărăşte să retransfere pe prizonierii de război care nu şi-au exercitat dreptul la repatriere părţilor care i-au deţinut în prizonierat, adică să restabilească situaţia existentă înainte de armistiţiu şi să lipsească pe prizonierii de război de posibilitatea de a-şi exercita dreptul la repatriere. Aceasta ar însemna încălcarea unei clauze obligatorii din acordul de armistiţiu şi ar uşura realizarea planului părţii americane de a reţine cu forţa prizonieri de război. Nu putem să nu protestăm categoric împotriva acestei hotărîri nedrepte.

6. Aveţi fără îndoială cunoştinţă că autorităţile militare americane au terminat demult pregătirile în vederea răpirii prizonierilor de război coreeni şi chinezi prin forţa armelor. In prezent, ele afirmă din nou făţiş că după retransferare prizonierii de război vor fi predaţi imediat clicii lisînmaniste şi bandei lui Cian Cai-şi. Totodată, vă este desigur cunoscut că clica lui Li Sîn Man şi banda lui Cian Cai-şi au declarat demult că vor „extermina" pe acei prizonieri de război care doresc să se repatrieze, tot aşa după cum vă este cunoscut că în Coreea de sud şi în Taiwan sunt create lagăre de concentrare pentru pregătirea militară forţată a prizonierilor. Este absolut clar că această hotărîre nu numai că este o încălcare a acordului cu privire la competenţa comisiei şi a principiilor umanitare ale Convenţiei dela Geneva, dar totodată este incompatibilă cu poziţia justă pe care trebue s'o adopte statele neutre.

7. Pe baza celor menţionate mai sus, considerăm că propunerea dvs. cu privire la retransferarea, cu începere dela 20 ianuarie 1954 ora 9, a prizonierilor de război care nu şi-au exercitat dreptul la repatriere, părţilor care i-au deţinut în prizonierat, constitue o încălcare a acordului de armistiţiu şi a acordului cu privire la competenţa Comisiei neutre de repatriere. Cerem ca preşedintele comisiei să renunţe la această propunere, să-şi îndeplinească în mod efectiv obligaţiile prevăzute în acordul cu privire la competenţa comisiei şi în conformitate cu justa interpretare a datelor comisiei însăşi să hotărască prelungirea termenului de tutelare a prizonierilor de război, reluarea muncii de lămurire şi desfăşurarea ei până la împlinirea celor 90 de zile prevăzute şi să aştepte hotărîrea în problema soartei prizonierilor de război pe care o va lua conferinţa politică în termen de 30 de zile dela convocarea ei.

8. Noi considerăm că fiecare prizonier de război are tot dreptul să refuze de a fi retransferat cu forţa părţii care l-a deţinut în prizonierat şi să ceară organizarea pe viitor a muncii de lămurire. Nimeni nu-i poate lipsi de acest drept şi mai cu seamă nu poate face acest lucru cu ajutorul forţei.

9. In cursul perioadei de continuare a tutelării prizonierilor de război, noi vom purta răspunderea pentru menţinerea şi asigurarea securităţii şi ordinii în regiunea învecinată cu lagărul de prizonieri de război dela Songonni şi pentru preîntâmpinarea oricăror dezordini şi pătrunderi în această regiune. Vom da deasemenea ajutor material şi tehnic Comisiei neutre de repatriere, trupelor de pază indiene şi prizonierilor de război.

10. Vă rugăm să examinaţi cu cea mai mare atenţie punctul de vedere al părţii noastre. Aşteptăm răspunsul dvs.

Prizonierii de război coreeni şi chinezi predaţi părţii americane

PHENIAN 20 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum anunţă posturile de radio japoneze, în dimineaţa zilei de 20 ianuarie trupele indiene de pază au început să predea la Tonjanni pe prizonierii de război ai părţii coreeano-chineze comandamentului trupelor O.N.U. „Eliberarea" forţată a prizonierilor din rândurile voluntarilor chinezi a început la orele 8,50, iar a prizonierilor din rândurile armatei populare coreene — la orele 10,40. Au fost de faţă la Tonjanni generalul Thimayya, Pek Du Cijin, primul ministru al guvernului marionetă lisînmanist şi generalul Hull, comandantul forţelor armate ale O.N.U. în Coreea.

Posturile de radio japoneze anunţă că prizonierii din rândurile voluntarilor chinezi sunt aduşi în portul Incion, de unde urmează a fi trimişi pe insula Taiwan.

In Comisia neutră de supraveghere a armistiţiului în Coreea

KAISUNG 20 (Agerpres) — China Nouă transmite:

In cadrul şedinţei din 19 ianuarie a Comisiei neutre de supraveghere a armistiţiului a fost respinsă cererea generalului J. K. Lacey, delegatul principal al părţii americane în Comisia militară de armistiţiu, ca comisia să trimită o echipă de inspecţie care să cerceteze o aşa numită violare a acordului de armistiţiu şi reţinere forţată a prizonierilor de război de către partea coreeano-chineză.

Cererea americană prezentată sub forma unei scrisori adresate Comisiei neutre de supraveghere a fost respinsă, deoarece conţinutul ei nu este în conformitate cu prevederile acordului de armistiţiu. Această acuzaţie se produce într'un moment în care forţele americane urzesc împreună cu bandele gomindaniste şi clica lisînmanistă răpirea la 23 ianuarie a peste 22.000 prizonieri de război care nu au fost repatriaţi direct.

In aceeaşi şedinţă, generalul-locotenent Li San Cio, principalul delegat al părţii coreeano-chineze în Comisia militară de armistiţiu, a adresat generalului Lacey o scrisoare de protest în care subliniază că acuzaţia americană este în întregime neîntemeiată, fiind o născocire calomnioasă. Acuzaţia părţii americane, se spune în scrisoare, este menită să acopere planurile de reţinere cu forţa a prizonierilor coreeni şi chinezi.

Delegaţia sovietică la conferinţa miniştrilor de externe ai celor patru puteri

MOSCOVA, 20 (Agerpres). — TASS transmite:

In următoarele zile, **V. M. Molotov**, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., va pleca la Berlin pentru a participa la conferinţa miniştrilor afacerilor externe al U. R. S. S., Franţei, Angliei şi S.U.A.

Impreună cu **V. M. Molotov** vor pleca la Berlin, **A. A. Gromiko**, ministru adjunct al afacerilor externe al U.R.S.S., **I. A. Malik**, ambasadorul U.R.S.S. în Anglia, **G. N. Zarubin**, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., **S. A. Vinogradov**, ambasadorul U. R. S. S. în Franţa, **G. M. Puşkin**, membru al Colegiului Ministerului afacerilor externe al U.R.S.S., **L. F. Ilicev**, membru al Colegiului Ministerului afacerilor externe al U.R.S.S., **A. A. Sobolev, N. T. Fedorenko**, precum şi alţi consilieri şi experţi.

In preajma Conferinţei dela Berlin

DÜSSELDORF 20 (Agerpres).

Ziarele publică zilnic noi declaraţii ale diverşilor reprezentanţi ai opiniei publice vestgermane care sprijină conferinţa celor patru mari puteri dela Berlin.

Preşedintele sindicatului muncitorilor tipografi, Karl Schulze, a declarat că „toţi membrii sindicatelor din Germania occidentală trebue să vegheze pentru ca viitoarea conferinţă dela Berlin să nu fie sabotată. Toţi oamenii muncii trebue să ceară participarea la conferinţă a unei delegaţii reprezentând pe germanii din est şi din vest. Conferinţa dela Berlin va hotărî soarta poporului german şi deaceea noi, germanii, trebuie să facem tot ce ne stă în putinţă pentru a asigura succesul ei".

Profesorul Pankok din Düsseldorf a făcut următoarea declaraţie unui corespondent de presă: „Ce aş putea spune altceva decât că din totdeauna tratativele au fost şi au rămas mai bune decât distrugerile, asasinatele şi războaiele? Sper că apropiatele tratative între est şi vest vor duce la rezolvarea problemei germane conform intereselor vitale ale poporului german".

Numeroşi reprezentanţi ai vieţii publice din Germania occidentală iau atitudine în legătură cu diverse probleme legate de apropiata conferinţă dela Berlin.

Astfel, pastorul vestgerman Mochalski a cerut recent începerea unor tratative între reprezentanţii R. D. Germane şi ai Germaniei occidentale „în vederea rezolvării problemelor privind cauza păcii şi interesele întregului popor german".

★

HAMBURG 20 (Agerpres). — Presa vestgermană continuă să publice declaraţiile a numeroşi reprezentanţi ai vieţii culturale vestgermane care sprijină conferinţa celor patru mari puteri dela Berlin. Regizorul Otto Schoenfeld, luând cuvântul în cadrul unui meeting la Hamburg a arătat că la conferinţa dela Berlin poporul german trebue să-şi spună cuvântul şi să-şi exprime cu hotărîre voinţa de unitate.

Preotul Andreas Boetsch s'a declarat şi el în favoarea conferinţei dela Berlin, subliniind că realizarea unităţii Germaniei este o cauză scumpă întregului popor german.

★

PARIS 20 (Agerpres). —

Pregătirile în vederea apropiatei conferinţe dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri au trezit mari speranţe în rândurile opiniei publice franceze. Poporul francez aşteaptă ca această conferinţă să marcheze începutul destinderii încordării internaţionale. După cum rezultă din relatările presei democrate, oamenii muncii din Franţa au iniţiat o campanie naţională de luptă pentru asigurarea succesului conferinţei dela Berlin. Ziarul „L'Humanité" subliniază că scopul acestei campanii este de a se aduce la cunoştinţa lui Georges Bidault, ministrul afacerilor externe al Franţei, care va reprezenta Franţa la conferinţa dela Berlin, hotărîrea poporului francez de a nu admite ratificarea tratatelor dela Bonn şi Paris.

Ziarul „L'Humanité" relatează că la ministerul afacerilor externe au început să sosească numeroase telegrame şi rezoluţii în acest sens. Muncitorii dela uzina de construcţii de maşini „Berlier" din oraşul Venissieux (departamentul Rhône) întruniţi în cadrul unui meeting au adoptat o rezoluţie în care cer lui Georges Bidault să exprime la Berlin dorinţa poporului francez care cere rezolvarea paşnică a problemei germane.

Consiliul Păcii din departamentul Bouches du Rhone a adresat tuturor locuitorilor din acest departament chemarea de a lupta pentru asigurarea succesului conferinţei dela Berlin.

Componenţa Comisiei electorale centrale pentru alegerile în Sovietul Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

La 19 ianuarie Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a confirmat pe membrii Comisiei electorale centrale pentru alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Candidaturile pentru această comisie au fost propuse de organizaţiile obşteşti şi de adunările oamenilor muncii dela întreprinderi şi din sate.

Preşedinte al Comisiei a fost confirmat Nikolai Şvernik — preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S.; vicepreşedinte — Alexandr Şelepin — secretar al Comitetului Central al Comsomolului, secretar al Comisiei — Evgheni Gromov — activist al C.C. al P.C.U.S.

Printre cei 24 de membri ai Comisiei se află: Alexandr Nesmeianov, preşedintele Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.; Tatiana Zueva, ministrul culturii din R.S.F.S.R.; Nikolai Mihailov, secretar al Comitetului Regional Moscova al P.C.U.S., scriitorul Alexei Surkov, mecanicul de escavator Mihail Eveţ, reprezentantul colectivului constructorilor hidrocentralei electrice dela Kuibîşev; Stepan Baiev, oţelar la combinatul metalurgic din Kuzneţk; Aişahon Iuldaşeva, colhoznică din republica Uzbecă; Tamara Ţiţişvili, artistă georgiană; Elisabeta Kiseliova, învăţătoare din R.S.S. Moldovenească şi alţii.

Conform „Regulamentului pentru alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S.", Comisia electorală centrală supraveghează pe întregul teritoriul al ţării îndeplinirea riguroasă a acestui Regulament. Ea examinează plângerile asupra abaterilor comisiilor electorale locale şi ia hotărîrile definitive în legătură cu aceste plângeri.

Comisia electorală centrală înregistrează deasemenea pe deputaţii aleşi în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Apelul unor reprezentanţi de seamă ai vieţii publice din S. U. A.

NEW YORK 20 (Agerpres). — TASS transmite:

Organizaţia „Marşul americanilor pentru pace" a anunţat că 80 de reprezentanţi de seamă ai vieţii publice din S.U.A. au semnat un apel către poporul american în care îl cheamă „să stărue prin toate mijloacele posibile pentru tratativele în vederea asigurării păcii".

„America — se spune în apel — trebue să trăiască în condiţii de pace. Pacea este necesară pentru muncă. Pacea este necesară pentru securitate. Pacea este necesară pentru viitorul fericit al copiilor şi tineretului nostru. Războiul nu va soluţiona nicio problemă. Unit, poporul poate stăvili calea războiului. Mărturia acestui fapt este armistiţiul din Coreea. Un număr din ce în ce mai mare de americani cer guvernului să meargă pe singura cale care duce spre pace — calea înlăturării divergenţelor dintre state, mai cu seamă dintre marile puteri, prin tratative. Unit, poporul poate obţine tratative în principalele probleme care generează fricţiuni internaţionale. El poate înlătura orice încercări de împiedicare a unei înţelegeri între ţări".

Printre cei care au semnat apelul sunt — Albert Pezzati, conducătorul filialei de est a sindicatului independent al minerilor din industria pentru exploatarea minereului de metal şi al turnătorilor; Ernest De Maio, preşedintele filialei din Chicago a sindicatului unit al muncitorilor din industria electrică şi de radio; Leon Strauss, vicepreşedinte al sindicatului muncitorilor din industria blănurilor şi a pielei; Elmer Benson, fost guvernator al statului Minnesota; John Bernard, fost membru al Camerei reprezentanţilor: Wiliam Harrison, redactor al ziarului „Chronicle" care apare la Boston; artista Alive Childress; Paul Robeson; Howard Fast şi alţii.

Insemnări

Cu târnăcopul asupra lui Mark Twain...

In împărăţia dolarului noţiunea de „periculos", pare-se, şi-a schimbat conţinutul. Periculos nu este criminalul care îşi strangulează victima în plină stradă, nici gangsterul care pradă caseria unei bănci sub ochii poliţiei, nici politicianul care îndeamnă la asvârlirea bombei atomice. Toţi aceştia, după interpretarea gestapoului yankeu — F.B.I., nu comit nimic „antiamerican" sau „lipsit de loialitate", cum se mai spune. Ca atare ei nu sunt periculoşi.

In schimb Mark Twain este periculos. Citind această frază, un moment eşti desigur uimit. Sunt ani mulţi de când marele scriitor american, reprezentant al celor mai bune tradiţii ale literaturii americane a încetat să se mai găsească printre cei vii... Şi totuşi, în anul 1954, în patria lui, este considerat periculos.

Dacă ar fi vorba de trupul neînsufleţit al lui Mark Twain, inchizitorii dela F.B.I. nu şi-ar face multă bătaie de cap. Un cadavru nu poate face agitaţie comunistă, oricât de înfierbântată ar fi imaginaţia adepţilor lui Mc. Carthy. Mark Twain le dă însă de furcă gestapiştilor de peste ocean, pentrucă opera sa a biruit timpul şi îşi păstrează neatinsă valabilitatea şi pentrucă această operă este un act de acuzare la adresa claselor stăpânitoare.

Opera lui Mark Twain nu poate fi nici spânzurată şi nici măcar arestată. E adevărat, bibliotecile publice pot fi epurate, dar aceasta nu rezolvă cu nimic problema. Lucrurile, până la urmă, n'au putut rămâne bineînţeles fără niciun rezultat: urmaşii lui Forrestal s'au năpustit cu înverşunare asupra a tot ceeace este legat de numele lui Twain.

Pe 5-th Avenue din New York se află o clădire. Aci între anii 1904—1908 a trăit şi a lucrat Mark Twain. Clădirea aceasta a fost construită în urmă cu peste un secol, în 1840, de renumitul arhitect Ranvick. Tot ceeace mai amintea de trecerea lui Mark Twain pe aci era o placă de bronz pe care stătea scris: „Aici a trăit Mark Twain".

Statul american cheltueşte mulţi bani. Numai pentru fabricarea de arme şi construirea de baze militare în străinătate se cheltuiesc anual zeci de miliarde de dolari. Pentru întreţinerea casei lui Mark Twain nu s'a găsit, însă, în fondurile statului, dolarii necesari. Doar Mark Twain nu-i „american sută'n sută"...

Casa de pe 5-th Avenue s'a părăginit. Ba după cum relatează „New York Herald Tribune", de pe peretele ei a fost scoasă şi placa de bronz.

Dar casa ruinată cum este, continuă să existe şi să amintească de Mark Twain. Deaceea s'a hotărît ca în curând să fie dărâmată. Justificarea: va fi construit un imobil oarecare, cu camere multe şi luxoase pe care samsarii newyorkezi să le speculeze.

S'ar putea ca peste puţine zile clădirea de pe 5-th Avenue să fie dărîmată. O clădire o poţi dărima cu târnăcopul sau cu alte unelte. Opera lui Mark Twain nu o poţi distruge oricâte dispoziţii ar da Mc Carthy şi oricâte clădiri ar fi dărîmate.

M. RAMURA

Sesiunea Comitetului Executiv al U. I. S.

VIENA, 20 —

Intre 19 şi 21 ianuarie are loc la Viena sesiunea Comitetului Executiv al Uniunii Internaţionale a Studenţilor. La ordinea de zi se află:

1. Discuţii în legătură cu cea de a XII-a ediţie a Jocurilor Mondiale Universitare de Vară.

2. Programul de activitate a U.I.S. pe anul 1954.

Tineretul vest german luptă împotriva remilitarizării

BONN 20 (Agerpres). — Tineretul din Germania occidentală se opune cu hotărâre planurilor de remilitarizare a ţării.

Tinerii muncitori şi ucenici dela minele din Bavaria au organizat numeroase meetinguri şi adunări în cadrul cărora au discutat mijloacele cele mai eficace de luptă împotriva remilitarizării şi a formării noului Wehrmacht.

Luând cuvântul la un meeting la Essen, Herbert Schorsch, membru în conducerea Tineretului catolic a declarat printre altele: „Mă bucur că cele patru mari puteri se vor întruni pentru a duce tratative căci acest lucru înseamnă că mergem spre o destindere a situaţiei internaţionale".

Scurte ştiri

■ In legătură cu aniversarea a 300 de ani dela reunirea Ucrainei cu Rusia, Ministerul culturii din U.R.S.S. şi Uniunea scriitorilor sovietici au hotărît să organizeze în luna mai 1954 în oraşul Kiev o decadă a literaturii şi artei ruse, iar în oraşul Moscova — manifestări artistice şi culturale ale scriitorilor şi ale celor mai bune colective artistice ale Ucrainei Sovietice consacrat prieteniei popoarelor.

Ministerul culturii al U.R.S.S. va turna un film artistic în culori consacrat luptei de eliberare a poporului ucrainean şi luptei pentru reunirea Ucrainei cu Rusia.

■ Vizita în Kenya a ministrului de război al Angliei marchează o nouă intensificare a măsurilor de represiune împotriva populaţiei băştinaşe în luptă pentru eliberarea naţională.

Agenţia France Presse anunţă că în săptămâna dintre 10 şi 17 ianuarie, poliţia colonialistă a ucis 72 de africani şi a arestat alţi 45. Numai în cursul unui raid efectuat de unităţi ale forţelor poliţieneşti în districtul Kiambu au fost ucişi 26 de patrioţi africani şi au fost răniţi 11. Alţi 26 au fost arestaţi.

■ După cum anunţă ziarul Daily Worker, 114 personalităţi din S.U.A. au cerut Congresului să desbată în mod public proiectul de lege Lehman-Celler prin care se cere abrogarea legii fasciste Walter-McCarran prevăzând expulzarea din S.U.A. a unor cetăţeni americani progresişti.

■ Potrivit cifrelor oficiale, în săptămâna care s'a încheiat la 1 ianuarie 1954, numărul cererilor de ajutoare de şomaj înregistrate în oraşul New York a fost cu 30% mai mare decât cel din săptămâna corespunzătoare a anului trecut. Faţă de săptămâna care s'a încheiat la 4 decembrie, adică cu o lună în urmă, numărul cererilor de ajutorare de şomaj a crescut cu 45.000.

■ Familiile victimelor bombardamentului atomic, care a distrus în 1945 cele două oraşe japoneze Hiroshima şi Nagasaki, au hotărît să deschidă o acţiune judiciară împotriva statului american, ca răspunzător pentru organizarea acestor bombardamente.

Asociaţia de luptă pentru obţinerea de despăgubiri pentru victimele bombardamentelor atomice din Japonia a anunţat că va sprijini această acţiune.

Ştiri sportive

CHIEV 20 (Agerpres). — TASS transmite: In cadrul campionatului de şah al U.R.S.S., la 19 ianuarie s'au jucat partidele întrerupte. Patru partide s'au terminat fără ca jocul să mai fie reluat. Convingându-se la analiza făcută acasă că nu mai are nicio şansă, Lilienthal a cedat la Lisiţin. Cu remiză s'au terminat partidele Taimanov-Averbach, Taimanov-Holmov şi Petrosian-Flohr.

In partida cu Holmov, marele maestru Gheller avea pioni mai puţini la întrerupere. Cu toată rezistenţa dârză pe care a opus-o la mutarea 58, Gheller a fost nevoit să se recunoască învins. Numai câteva mutări au mai făcut în partida Corcinoi-Borisenco, pe care a câştigat-o Corcinoi. Averbach avea în partida cu Suetin un pion în plus într'un final de dame. Valorificându-şi acest avantaj la mutarea 51, Averbach a obţinut victoria. Livşin a câştigat la Ragozin, Borisenco la Şamcovici, Bannic la Socolschi.

★

Intr'o regiune a deltei Nilului, dela Zagazig la Tanta, pe o distanţă de 64 km. s'a desfăşurat ieri cea de a 11-a etapă a turului ciclist al Egiptului. Distanţa foarte scurtă a acestei etape nu a permis acţiuni decisive de evadare şi plutonul a rulat compact până la sosire, realizând o medie orară de peste 39 km. La sprint, fruntaşul clasamentului, belgianul Meenen s'a dovedit mai rapid şi a obţinut a patra victorie de etapă. Câştigătorul etapei a realizat timpul de 1h. 38'24". Pe locul doi, cu acelaşi timp s'a clasat Andersen (Danemarca) urmat de Gerard (Anglia) 1h 38'47", Cauter (Belgia), Haskel Angalian Ravn (Danemarca), Marin Niculescu (R.P.R.), Naltachian (Liban), Van Scuils (Belgia) toţi în acelaş timp. La intervale foarte mici au sosit şi ceilalţi concurenţi.

După etapa de ieri clasamentul general individual nu a suferit nicio schimbare în primele zece locuri. Pe locul întâi se află belgianul Meenen urmat de coechipierul său Cauter şi englezul Gerard, de care îl despart mai mult de 3 minute. Marin Niculescu ocupă locul 10 iar Nicolae Maxim locul 12.

Astăzi se desfăşoară etapa 12-a Tanta — Alexandria (125 km.) iar mâine va fi zi de repaus la Alexandria.

Spectacole

Joi 21 ianuarie 1954

TEATRE: Naţional „I. L. Caragiale" (sala Studio): Schimbul de onoare; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Trei surori; **Teatrul de Stat de Operetă:** Aculina; **Municipal:** Liubov Iarovaia; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Viaţa începe din nou; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): Vlaicu Vodă; **Tineretului:** Dela patru'n sus; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Festivalul modei; **Teatrul Evreesc de Stat:** Cismarul cel isteţ.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Corăbiile atacă fortăreţele (Amiralul Uşacov seria II-a); **Republica, Maxim Gorchi, Miorita:** Africa, (seria II-a); **Bucureşti:** Omul cu arma; **Infrăţirea între popoare, şi Elena Pavel:** Lenin în octombrie; **Lumina:** Casa mult visată; **Victoria:** Tovarăşul Sverdlov; **Timpuri noi:** Campionatele internaţionale de atletism, jurnal românesc nr. 2, jurnal sovietic nr. 62, Un basm din Taiga; **Gh. Doja:** Văpaia cea mare; **Alex. Popov:** Pagini istorice; **8 Martie:** Soldatul victoriei, (seria II-a); **Vasile Roaită:** Prinţesa trufaşă; **Cultural:** Calin vulturul; **Griviţa:** Trei povestiri; **Const. David:** Neastâmpăraţii; **Alex. Sahia:** Vladimir Ilici Lenin; **Flacăra:** Dincolo de Dunăre; **T. Vladimirescu:** Călătorie îndepărtată; **Arta:** Soldatul victoriei (seria I-a); **Popular:** Mareşalul Cutuzov; **M. Eminescu:** Anii tinereţii; **Moşilor:** Aventurile lui Alioşa Ptiţin; **23 August, 1 Mai:** Neuitatul an 1919; **Donca Simo:** Cântarea stepelor; **Ilie Pintilie:** Nu-i pace sub măslini; **8 Mai:** Alarma; **Volga:** Căpitan la 15 ani; **Libertăţii:** Revizorul; **N. Bălcescu:** Ianca; **Rahova:** Egor Bulâciov şi alţii; **Olga Bancic:** Elixirul dragostei.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scânteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii.